

Sreda, 8. junij 2011

22. poudarja pomen popolne preglednosti, finančne ustreznosti, upravičenosti in kolikor je mogoče odgovornega upravljanja vseh dolgoročnih struktur upravljanja GNSS; v zvezi s tem ugotavlja, da bi bilo potrebno redno usklajevanje s Svetom in Evropskim parlamentom, ki bi moralo vključevati podrobne tekoče informacije;

23. poziva Komisijo, naj vzpostavi primerne mehanizme, s katerimi bo zagotovila, da bodo storitve in aplikacije na podlagi globalnega satelitskega navigacijskega sistema, tako zasebne kot javno regulirane, upoštevale temeljne pravice državljanov, na primer zasebnost in varstvo podatkov;

*

* *

24. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in Evropski vesoljski agenciji.

Vlaganje v prihodnost: novi večletni finančni okvir za konkurenčno, trajnostno in vključujočo Evropo

P7_TA(2011)0266

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o vlaganju v prihodnost: novi večletni finančni okvir za konkurenčno, trajnostno in vključujočo Evropo (2010/2211(INI))

(2012/C 380 E/13)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti njenega člena 312,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. marca 2007 o prihodnosti lastnih sredstev Evropske unije ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2007/436/ES, Euratom z dne 7. junija 2007 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti ⁽³⁾, in njegovih izvedbenih pravil,
- ob upoštevanju sporočila Komisije o pregledu proračuna EU (KOM(2010)0700),
- ob upoštevanju svojega sklepa z dne 16. junija 2010 o ustanovitvi posebnega odbora za politične izzive in proračunska sredstva za trajnostno Evropsko unijo po letu 2013 ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju prispevkov iz avstrijskega parlamenta (*Nationalrat*), češke parlamentarne zbornice, danskega parlamenta (*Folketinget*), estonskega parlamenta (*Riigikogu*), nemškega zveznega parlamenta (*Deutscher Bundestag*), nemškega zveznega sveta (*Deutscher Bundesrat*), irskega parlamenta (*Oireachtas*), litvanskega parlamenta (*Seimas*), latvijskega parlamenta (*Saeima*), portugalskega parlamenta (*Assembleia da República*) nizozemskega spodnjega doma (*Tweede Kamer*) in švedskega parlamenta (*Riksdagen*),
- ob upoštevanju člena 184 Poslovnika,

⁽¹⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1

⁽²⁾ UL C 27 E, 31.1.2008, str. 214

⁽³⁾ UL L 163, 23.6.2007, str. 17.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0225.

Sreda, 8. junij 2011

- ob upoštevanju poročila Posebnega odbora za politične izzive in proračunska sredstva za trajnostno Evropsko unijo po letu 2013 ter mnenj Odbora za razvoj, Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, Odbora za promet in turizem, Odbora za regionalni razvoj, Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, Odbora za kulturo in izobraževanje ter Odbora za pravice žensk in enakost spolov(A7-0193/2011),
- A. ker se je Parlament odločil, da ustanovi posebni odbor z naslednjimi pooblastili:
- (a) opredeliti politične prednostne naloge Parlamenta za večletni finančni okvir po letu 2013 z zakonodajnega in proračunskega vidika,
 - (b) oceniti finančna sredstva, ki jih Unija potrebuje za doseg svojih ciljev in izvedbo politik v obdobju, ki se začne s 1. januarjem 2014,
 - (c) določiti trajanje naslednjega večletnega finančnega okvira,
 - (d) predlagati strukturo prihodnjega večletnega finančnega okvira v skladu s temi prednostnimi nalogami in cilji, ki bo izkazoval glavna področja dejavnosti Unije,
 - (e) pripraviti smernice za okvirno razporeditev sredstev med različne razdelke odhodkov večletnega finančnega okvira in znotraj njih v skladu s prednostnimi nalogami in predlagano strukturo;
 - (f) opredeliti povezavo med reformo sistema financiranja proračuna EU in pregledom odhodkov, ki bo Odboru za proračun zagotovila dobro podlago za pogajanja o novem večletnem finančnem okviru;
- B. ker bi posebni odbor moral svoje končno poročilo predstaviti preden Komisija predloži svoje predloge za naslednji večletni finančni okvir,
- C. ker si mora Evropska unija v skladu s členom 311 Pogodbe o delovanju Evropske unije zagotoviti potrebna sredstva za uresničevanje ciljev in izvajanje politik ter se v celoti financirati iz lastnih sredstev,
- D. ker je treba Evropski parlament skladno s členoma 312(5) in 324 Pogodbe o delovanju Evropske unije ustrezno vključiti v proces pogajanj o naslednjem večletnem finančnem okviru,
- E. ker začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe krepi politike Unije in ustvarja nova področja pristojnosti, kar bi se moralo odražati v naslednjem večletnem finančnem okviru,
- F. ker izzivi, s katerimi se soočajo Unija in njeni državljani, kot so na primer svetovna gospodarska kriza, hitra rast gospodarstev v vzponu, prehod v trajnostno družbo in gospodarstvo, ki učinkovito izkorišča vire, spopadanje s podnebnimi spremembami, demografski izzivi, vključno z vključevanjem priseljencev in zaščito prosilcev za azil, sprememba globalne porazdelitve proizvodnje in prihrankov h gospodarstvom v vzponu, boj proti revščini ter grožnje naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzročijo človek, terorizma in organiziranega kriminala, zahtevajo odločen odziv Unije in njenih držav članic,

Sreda, 8. junij 2011

- G. ker ima EU na mednarodni ravni večjo težo kot vse države članice skupaj, če bi nastopale posamezno,
- H. ker mora biti glavni cilj kohezijske politike EU zmanjšanje še vedno prisotnih socialnih, gospodarskih in ozemeljskih razlik v Uniji, in ker ima prepoznavna in uspešna kohezijska politika že sama po sebi evropsko dodano vrednost in bi morala koristiti vsem državam članicam EU,
- I. ker državljani EU od Unije zahtevajo več in ker so bolj kritični do njenega delovanja ter ker se bo javnost z Unijo ponovno poistovetila šele, ko bodo njeni državljani prepričani, da Unija bolje streže njihovim vrednotam in interesom,
- J. ker bi strategija Evropa 2020 z ustvarjanjem delovnih mest ter pametno, trajnostno in vključujočo rastjo Evropi morala pomagati, da iz krize izide močnejša; ker ta strategija temelji na petih krovnih ciljnih Unije glede spodbujanja zaposlovanja, izboljšanja pogojev za inovacije, raziskave in razvoj, doseganja ciljev na področju podnebnih sprememb in energije, izboljšanja ravni izobrazbe ter spodbujanje socialne vključenosti, zlasti z zmanjševanjem revščine,
- K. ker je proračun Unije močno sredstvo za reformo, in ker se njegov vpliv lahko poveča, če pritegne dodatne vire zasebnega in javnega financiranja za podporo vlaganj in tako deluje kot katalizator za multipliciranje porabe Unije; ker t.i. načelo "pravičnega povračila" (juste retour) ni ekonomsko utemeljeno, saj ne upošteva evropske dodane vrednosti, učinkov prelivanja in potrebe po solidarnosti med državami EU,
- L. ker v skladu s členom 3 Pogodbe o EU trajnostni razvoj Evrope temelji na uravnoteženi gospodarski rasti in stabilnosti cen, izjemno konkurenčnem socialnem tržnem gospodarstvu, katerega cilj sta polna zaposlenost in socialni napredek, ter visoki ravni varstva okolja in izboljšanju njegove kakovosti,
- M. ker je načelo dobrega finančnega upravljanja eno temeljnih načel za izvajanje proračuna Unije, ker številne države članice v nacionalnih proračunih izvajajo zahtevne fiskalne prilagoditve, in ker je dobro finančno upravljanje – učinkovito, uspešno in ekonomično – vse pomembnejše na področju javne porabe tako na ravni Unije kot tudi na ravni držav članic,
- N. ker so se predpisi za periodično prilagajanje programov odhodkov spremembam potreb in okoliščin izkazali za nezadostne in ker je zapletena narava predpisov in pravil eden od razlogov za nezadostno uspešnost sistemov upravljanja in nadzora,
- O. ker so prva štiri leta obstoječega večletnega finančnega okvira 2007–2013 jasno pokazala meje zmogljivosti finančnega okvira pri odzivanju na nova dogajanja in nove prednostne naloge brez ogrožanja obstoječih; ker se obstoječi večletni finančni okvir ni bil sposoben hitro odzvati na nove zaveze, kot so Galileo, mednarodni termonuklearni poskusni reaktor, instrument za hrano ali evropski načrt za oživitev gospodarstva,
- P. ker naj bi uvedba vira na podlagi BND v sistem financiranja EU leta 1988 le začasno dopolnila nižja lastna sredstva, vendar je bila njegova uporaba podaljšana in z leti še okrepljena, tako da je danes glavna sestavina proračunskih virov EU; ker je ta prevlada okrepila težnjo držav članic, da izračunavajo svojo neto bilanco, posledica tega pa so številni rabati, popravki, izvzetja in kompenzacije, zaradi česar je trenutni sistem lastnih sredstev pretirano zapleten, nepregleden, nezadostno povezan z obstoječimi

Sreda, 8. junij 2011

politikami Unije ter nepravičen, zato ni sposoben zagotoviti preglednega in učinkovitega financiranja politik EU v evropskem interesu, poleg tega pa je povsem nerazumljiv evropskim državljanom,

- Q. ker je Evropski parlament v svoji resoluciji z dne 8. marca 2011 o inovativnem financiranju na globalni in evropski ravni ⁽¹⁾ odobril uvedbo davka na finančne transakcije, ki bi lahko prispeval k reševanju izredno škodljivih vzorcev trgovanja na finančnih trgih, kot so nekatere kratkoročne in samodejne visokofrekvenčne transakcije, ter k omejitvi špekulacij,

Del I: Ključni izzivi

1. meni, da so prihodnji izzivi – demografski, podnebne spremembe ali oskrba z energijo – področja, na katerih lahko Evropska unija, ki je veliko več kot zgolj skupek držav članic, najbolje pokaže svojo dodano vrednost;

2. ugotavlja, da so trenutna kriza in resne omejitve javne porabe državam članicam otežile nadaljnji napredek na področju rasti, večje konkurenčnosti, v prizadevanjih za gospodarsko in socialno zблиževanje ter njihovo polno sodelovanje na notranjem trgu; je trdno prepričan, da je rešitev krize več, in ne manj Evrope;

3. meni, da "trajnostna sredstva za Evropsko Unijo" pomenijo predvsem, da si je treba na novo zamisliti "sistem virov" za proračun EU, da bi tako trenutne nacionalne prispevke nadomestili z resnično evropskimi viri;

4. meni, da nedavni dogodki dokazujejo, da potrebuje euroobmočje smelejše gospodarsko upravljanje in da je monetarni steber brez socialnega in gospodarskega stebra obsojen na propad; meni, da je za Unijo bistveno, da se okrepi njen sistem gospodarskega upravljanja, da bi tako zagotovili izvajanje strategije EU2020 (ponovno vzpostavili in obvarovali dolgoročne stopnje gospodarske rasti), preprečili ponovitev trenutne krize in obvarovali evropsko povezovanje;

Gradnja družbe znanja

5. poudarja, da je kriza osvetlila strukturne izzive, s katerimi se mora soočiti večina gospodarstev držav članic: nižja produktivnost od optimalne, visoka stopnja javnega dolga, veliki proračunski primanjkljaji, strukturna brezposelnost, trajne ovire na notranjem trgu, nizka mobilnost delovne sile, zastarelo pojmovanje znanja in veščin, ki prispevajo k nizki rasti; poudarja, da je treba vlagati na ključna področja, kot so izobraževanje, raziskave in inovacije, da bi tako premostili te strukturne izzive, in poudarja pomen obrnitve trenda upadanja javnih naložb;

6. opozarja, da je glede na trenutna gibanja naložb možno, da bo do leta 2025 vodilno vlogo v znanstvenem in tehnološkem razvoju prevzela Azija; vendar pa opozarja, da te spremembe ne pomenijo le velikih izzivov, ampak tudi priložnosti, kot je skokovita rast izvoznega potenciala EU; ugotavlja, da Unija zaostaja na področju akademskega in poklicnega izobraževanja na terciarni ravni, saj se le 30 evropskih univerz uvršča med najboljših 100 v svetovnem merilu; poudarja, da Evropa zaostaja tudi v tekmi na področju znanja in veščin, in opozarja na dejstvo, da bo do leta 2020 16 milijonov več delovnih mest, za katera bo potrebna visoka izobrazba, medtem ko se bo povpraševanje po znanju in veščinah na nizki izobrazbeni ravni zmanjšalo za 12 milijonov delovnih mest;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0080.

Sreda, 8. junij 2011

Preprečevanje brezposelnosti

7. meni, da je eden od velikih izzivov Evropske unije ohranjanje konkurenčnosti, povečanje rasti in boj proti visoki brezposelnosti, za izboljšanje zaposlovanja pa je bistvenega pomena osredotočenost na ustrezno delujoče trge dela in socialne pogoje, spodbujanje dostojnega dela, zagotavljanje pravic delavcev po vsej Evropi ter izboljšanje delovnih pogojev in zmanjševanje revščine;

Demografski izziv

8. vztraja, da Unija mora rešiti demografski izziv; ugotavlja, da bodo zaradi manjšega obsega delovno aktivnega prebivalstva in večjega deleža upokojencev sistemi socialnega varstva Unije in njena gospodarska konkurenčnost dodatno obremenjeni;

Podnebne spremembe in omejenost virov

9. izraža zaskrbljenost, ker bo povečanje števila svetovnega prebivalstva s 6 na 9 milijard zaostriло svetovno konkurenco za naravne vire in dodatno obremenilo globalno in lokalno okolje; ugotavlja, da se bo povpraševanje po hrani do leta 2050 verjetno povečalo za 70 % in da negospodarna in netrajnostna uporaba ter upravljanje surovin in potrošnih dobrin državljane izpostavlja škodljivi konkurenci med hrano, ohranjanjem narave in proizvodnjo energije kot tudi dragim cenovnim pretresom; to ima lahko resne posledice za industrijo, kar zadeva poslovne priložnosti, vključno z omejenim dostopom do surovin, kar ogroža ekonomsko varnost in vpliva na podnebne spremembe; zato poudarja, da mora EU takoj sprejeti ukrepe in voditi proces prehoda na gospodarstvo, ki bo temeljilo na trajnostnih virih;

10. opozarja na rastočo svetovno porabo energije in na dejstvo, da se bo odvisnost od uvoza energije povečevala, tako da bo leta 2050 Unija z uvozom krila dve tretjini svojih potreb, če ne bomo primerno spremenili sedanjih energetske politik, in če EU in države članice ne bodo okrepile prizadevanj za razvoj lastnih obnovljivih virov energije in za izrabo svojega potenciala energetske učinkovitosti, pri čemer morajo v celoti upoštevati obveznosti EU na področju energije in podnebnih sprememb ter varnostne vidike; opozarja, da bo nestabilnost cen in negotovost pri preskrbi še zaostriло politična nestabilnost v državah, bogatih z viri energije; zato poziva, naj se diverzificirajo dobavne poti in trgovinski partnerji;

11. podpira idejo, da bi vse financiranje EU skupaj moralo pripeljati do izboljšanja splošnega stanja evropskega okolja in v njegovem okviru do zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, ki bi vsaj ustrezalo ciljem sedanje zakonodaje EU; zato predlaga, da se pozitivni in negativni učinki porabe sredstev EU za podnebje in okolje analizirajo zbirno;

Notranja in zunanja varnost ter osebne svoboščine

12. meni, da je globalizacija z odpravo meja med notranjimi in zunanji oblikami svobode, pravice in varnosti okrepila občutek ranljivosti; je prepričan, da soočanje z varnostnimi izzivi 21. stoletja ob hkratnem varstvu temeljnih pravic in osebnih svoboščin zato zahteva globalne in vnaprejšnje odzive, ki jih lahko zagotovi le igralec velikosti Unije; je prepričan, da je zunanja razsežnost varnosti EU tesno povezana z demokracijo, pravno državo in dobrim upravljanjem tretjih držav ter da ima EU posebno odgovornost, da k temu prispeva;

Sreda, 8. junij 2011

Evropa v svetu: prodoren igralec

13. je prepričan, da mora Unija kot pomembna politična, gospodarska in trgovinska sila v celoti prevzeti svojo vlogo na mednarodnem prizorišču; opozarja, da ponuja Lizbonska pogodba nova orodja za učinkovitejše uveljavljanje evropskih interesov in vrednot v svetu; poudarja, da bo Unija prinesla dodano vrednost na globalnem prizorišču in vplivala na globalne politične odločitve le v primeru, če bo delovala kolektivno; vztraja, da bo okrepljeno zunanjo zastopnost treba dopolniti z močnejšim notranjim usklajevanjem;

Dobro upravljanje

14. je prepričan, da mora krepitev občutka javne poistovetenosti z Unijo postati gibalno kolektivnega delovanja; meni, da je "dobro upravljanje" daleč najmočnejše sredstvo, s katerim lahko Unija zagotovi stalno zavezanost in udejstvovanje svojih državljanov;

Del II: Optimizacija učinka: vloga proračuna EU

Evropska dodana vrednost in stroški neprisotnosti Evrope

15. poudarja, da je glavni namen proračunskih odhodkov EU ustvariti evropsko dodano vrednost z združevanjem sredstev, delovanjem kot katalizator in nudenjem ekonomije obsega, pozitivnimi čezmejnimi učinki in učinki prelivanja ter tako učinkoviteje prispevati k učinkovitejšemu ali hitrejšemu doseganju sprejetih skupnih političnih ciljev in zmanjšanju nacionalnih odhodkov; opozarja, da se je načeloma treba izogniti vsakemu podvajanju odhodkov ali prekrivanju dodeljenih sredstev v različnih proračunskih vrsticah, in da mora biti cilj porabe sredstev EU vedno ustvarjanje večje vrednosti od skupne porabe posameznih držav članic in meni, da je pravilno uporabljen večletni finančni okvir zelo pomembno orodje za dolgoročno načrtovanje evropskega projekta, ob upoštevanju evropske perspektive in dodane vrednosti Unije;

16. opozarja, da bi utegnila imeti nekatera področja možnosti za večjo sinergijo in ekonomije obsega: Evropska služba za zunanje delovanje, humanitarna pomoč, natančneje rečeno zmogljivost za hitro odzivanje EU, združevanje obrambnih virov, raziskave, razvoj in inovacije, veliki infrastrukturni projekti (zlasti energetske in prometne) ter nadzor nad finančnim trgom;

17. meni, da je skupaj s preverjanjem subsidiarnosti v nacionalnih parlamentih, ki je predvideno z Lizbonsko pogodbo, treba v okviru najboljše prakse za vsak zakonodajni predlog, ki je povezan s proračunom, opraviti oceno evropske dodane vrednosti; vendar vztraja pri dejstvu, da je za oceno evropske dodane vrednosti potreben pristop, ki presega preglednice, in da je s politično oceno treba preučiti, ali bo načrtovani ukrep učinkovito in uspešno prispeval k skupnim ciljem EU ter ali bo ustvaril javne dobrine EU; ugotavlja, da glavnih in najpomembnejših elementov evropske dodane vrednosti, kot so mir, stabilnost, svoboda, prost pretok ljudi, blaga, storitev in kapitala, ni mogoče oceniti s številkami;

18. poudarja, da je treba dokazati skladnost vseh odhodkov EU z obveznostmi iz Pogodbe, pravnega reda Skupnosti ali s pomembnejšimi cilji politik EU; poudarja, da je evropsko dodano vrednost mogoče ustvariti ne le z odhodki, temveč tudi z evropsko zakonodajo in usklajevanjem nacionalnih politik in politik EU na gospodarskem, fiskalnem, proračunskem in socialnem področju; je prepričan, da je treba v okviru prihodnjega večletnega finančnega okvira okrepiti evropsko dodano vrednost odhodkov; poudarja, da bi morale financiranje EU, kadar je to mogoče, hkrati prispevati k več kot enemu cilju politik EU (npr. ozemeljska kohezija, prilagajanje podnebnim spremembam, zaščita biotske raznovrstnosti);

Sreda, 8. junij 2011

19. je trdno prepričan, da lahko naložbe na ravni EU privedejo do znatno višjih prihrankov na nacionalni ravni, zlasti na področjih, kjer ima EU nedvomno večjo dodano vrednost kot nacionalni proračuni; je trdno prepričan, da morajo vsa prihodnja pogajanja o proračunu EU temeljiti na načelu evropske dodane vrednosti; zato pozdravlja zavezo Komisije, da sproži celovito analizo "stroškov neprisotnosti Evrope" za države članice in nacionalne proračune; poziva Komisijo, naj to poročilo objavi pravočasno, da bo omogočila njegovo upoštevanje v procesu pogajanj o naslednjem večletnem finančnem okviru;

20. poziva k boljšemu usklajevanju med proračunom EU in nacionalnimi proračuni držav članic pri financiranju skupnih političnih prednostnih nalog; ponovno poudarja, da je treba usklajevati porabo javnih sredstev od načrtovanja do izvajanja, da se zagotovijo dodatnost, boljša učinkovitost in prepoznavnost ter večja racionalizacija proračuna EU; meni, da bi moral novi mehanizem za usklajevanje gospodarske in proračunske politike ("evropski semester") odigrati pomembno vlogo pri usklajevanju ciljev politik po vsej Evropi in ciljev EU ter s tem prispevati k doseganju zelenih proračunskih sinergij med proračunom EU in nacionalnimi proračuni;

Učinkovit proračun

21. meni, da bi izvajanje različnih politik in dejavnosti morala voditi učinkovita in uspešna poraba proračunskih sredstev, medtem ko bi bilo treba načelo evropske dodane vrednosti uporabiti za usmerjanje prihodnjih odločitev o prednostnih nalogah na področju odhodkov;

22. poudarja, da bi bilo za optimalne rezultate za trajnostno rast in razvoj na terenu, solidarnost in kohezijo treba dati prednost izboljšanju sinergij med vsemi skladi iz proračuna EU, ki vplivajo na gospodarski razvoj, in celostnemu pristopu med različnimi sektorji, razvoju ciljno usmerjenih politik ter, kadar je to primerno, uporabi pogojev, načela "neškodovanja" in "onesnaževalec plača", dejavnikov uspeha in kazalnikov učinkovitosti ter rezultatov;

Uporaba proračuna za spodbujanje naložb

23. opozarja, da je proračun EU v prvi vrsti naložbeni proračun, ki lahko ustvari več naložb iz javnih ali zasebnih virov; meni, da bo pridobivanje dodatnega kapitala ključno za zagotovitev velikih vlaganj, ki so potrebna za doseg političnih ciljev strategije Evropa 2020; zlasti poudarja, da je treba povečati učinek financiranja EU s pritegnitvijo, združevanjem in spodbujanjem (doseganjem učinka vzvoda) javnih in zasebnih finančnih sredstev za infrastrukturo in velike projekte evropskega interesa, ne da bi to ogrozilo konkurenco;

24. je seznanjen z razvojem institucionaliziranih javno-zasebnih partnerstev v Uniji od devetdesetih let 20. stoletja, med drugim v sektorju prometa, na področju javnih zgradb in naprav ter na področju okolja, kot oblik sodelovanja med javnimi organi in zasebnim sektorjem ter kot dodatnega orodja za infrastrukturne storitve in osnovne javne storitve; kljub vsemu izraža zaskrbljenost zaradi nekaterih temeljnih težav, ki jih povzročajo javno-zasebna partnerstva, in vztraja, da je treba pri oblikovanju takšnih partnerstev v prihodnje upoštevati nauke iz preteklosti in popraviti pretekle pomanjkljivosti;

25. je seznanjen s prejšnjimi splošno pozitivnimi izkušnjami pri uporabi inovativnih finančnih instrumentov – vključno z mehanizmi za kombiniranje subvencij in posojil ter mehanizmi za delitev tveganj, na primer instrumentom garancij za posojila za projekte v okviru vseevropskega prometnega omrežja, Skladom za financiranje na osnovi delitve tveganja in instrumenti kohezijske politike (JEREMIE, JESSICA, JASPERS in JASMINE) – za uresničevanje posameznih ciljev politik; meni, da bi Unija morala sprejeti ukrepe zlasti za povečanje uporabe sredstev EU kot katalizatorja za privabljanje dodatnega financiranja iz EIB, Evropske banke za obnovo in razvoj, drugih mednarodnih finančnih ustanov in zasebnega sektorja;

Sreda, 8. junij 2011

26. zato poziva Komisijo, naj predlaga ukrepe za širitev sistema inovativnega financiranja, ki bi sledili njegovemu podrobnemu pregledu in natančni oceni potreb po javnih in zasebnih vlaganjih, kot tudi metodologijo za usklajevanje financiranj iz različnih virov; poziva države članice, naj poskrbijo, da bo njihov nacionalni pravni okvir omogočal izvajanje teh sistemov; zato poziva k vsebinski okreelitvi regulativnega, proračunskega in operativnega okvira teh mehanizmov, da bi se zagotovila njihova učinkovitost glede spodbujanja naložb, trajnosti, ustrezne uporabe sredstev EU ter ustrezen nadzor, poročanje in odgovornost; poleg tega poudarja, da je treba zagotoviti količinsko opredelitev in ustrezno upoštevanje povezanih tveganj;

27. opozarja na zgodovinske težave pri iskanju zasebnih vlagateljev za obsežne projekte EU; se zaveda, da so zaradi finančne krize zasebni vlagatelji še manj naklonjeni financiranju projektov EU in da je kriza razkrila potrebo po obnovitvi zadostnega zaupanja, ki bi velikim investicijskim projektom omogočilo pridobivanje potrebne podpore; poudarja, da bo potrebna podpora proračuna EU v kratkoročnem in dolgoročnem okviru, da bi pritegnili in vključili zasebna sredstva za projekte v interesu EU, zlasti za tiste projekte z evropsko dodano vrednostjo, ki so gospodarsko upravičeni, ampak se ne zdijo tržno upravičeni;

28. zato pozdravlja pobudo o projektih obveznicah strategije Evropa 2020 kot mehanizmu za delitev tveganj z Evropsko investicijsko banko, ki zagotavlja omejeno podporo iz proračuna EU, kar bi moralo omogočiti doseganje učinka finančnega vzvoda s sredstvi EU in povečati zanimanje zasebnih vlagateljev za sodelovanje pri prednostnih projektih EU v skladu s cilji strategije Evropa 2020; poziva Komisijo, naj predstavi dokončno oblikovan predlog o projektih obveznicah EU, ki bo temeljil na obstoječih izkušnjah s skupnimi instrumenti EU in Evropske investicijske banke, ter naj vključi jasna in pregledna merila za upravičenost in izbor projektov; opozarja, da bodo projekti, ki so v interesu EU in ustvarjajo majhen prihodek, še naprej zahtevali financiranje prek subvencij; je zaskrbljen, ker bi omejen obseg proračuna EU lahko omejil nudenje dodatnega učinka vzvoda za nove pobude;

29. poudarja potrebo po zagotovitvi čim večje preglednosti, odgovornosti in demokratičnega nadzora inovativnih finančnih instrumentov in mehanizmov, ki zadevajo proračun EU; poziva Komisijo, naj predlaga okvir za izvajanje in upravičenost projektov, določen z običajnim zakonodajnim postopkom, ki bo zagotovil stalen pretok informacij in sodelovanje proračunskega organa glede uporabe teh instrumentov v Uniji, tako da bo lahko Parlament preveril, ali so bile izpolnjene njegove politične prednostne naloge, kot tudi okrepljen nadzor nad temi instrumenti s strani Evropskega računskega sodišča;

Zagotavljanje dobrega finančnega upravljanja

30. meni, da morata biti izboljšanje izvajanja in kakovost porabe vodilni načeli za doseganje optimalne uporabe proračunskih sredstev EU ter za zasnovo in upravljanje programov in dejavnosti po letu 2013;

31. nadalje poudarja, da mora zasnova programov porabe veliko pozornost namenjati jasnosti ciljev, popolni skladnosti s pravnim redom Skupnosti in medsebojnemu dopolnjevanju instrumentov in ukrepov, usklajevanju in poenostavljanju pravil glede upravičenosti in izvajanja, preglednosti ter polni in dogovorjeni odgovornosti; poudarja pomen upoštevanja vidika spola pri pripravi proračuna, kar je orodje dobrega upravljanja za izboljšanje učinkovitosti in poštenosti;

32. poudarja zlasti, da bi morala biti poenostavitev pravil in postopkov ključna horizontalna prednostna naloga, in je prepričan, da bi ključno vlogo pri tem morala igrati revizija finančne uredbe;

Sreda, 8. junij 2011

33. poudarja, da je treba izboljšanje finančnega upravljanja v Uniji podpreti s pozornim spremljanjem napredka na Komisiji in v državah članicah; vztraja, da bi države članice morale prevzeti odgovornost za pravilno uporabo in upravljanje sredstev EU ter za izdajo letnih nacionalnih izjav o uporabi sredstev EU na ustrezni politični ravni;

34. poudarja potrebo po obvladovanju dviganja ravni neporavnanih obveznostih (RAL); opozarja, da bo vrednost RAL glede na podatke Komisije do konca leta 2013 znašala 217 milijard EUR; ugotavlja, da je pri izvajanju večletnih programov določena raven RAL neizogibna, toda poudarja, da obstoj neplačanih obveznosti po definiciji zahteva izvedbo ustreznih plačil; se zato ne strinja s pristopom Sveta, da bo vnaprej določil raven plačil, ne da bi upošteval točno oceno dejanskih potreb; si bo zato v naslednjem večletnem finančnem okviru v celotnem letnem proračunskem postopku prizadeval za zmanjšanje razlike med odobritvami za prevzem obveznosti in odobritvami plačil, in sicer z ustreznim povišanjem ravni plačil;

35. je trdno prepričan, da je za izboljšanje kakovosti upravljanja in nadzora sredstev EU s strani držav članic potrebna ocena prednosti in slabosti sistemov upravljanja in nadzora vsake države članice na posameznih področjih politik; nadalje meni, da je za povečanje učinkovitosti in uspešnosti sredstev EU potrebno boljše upravljanje, manj birokracije in boljši, ne večji, nadzor, tudi glede na njihovo stopnjo absorpcije; v zvezi s tem meni, da je treba vzpostaviti ravnovesje med ravno nadzora in zadevnimi stroški;

36. poudarja pomen pravne varnosti in kontinuitete proračuna za uspešno izvajanje večletnih politik in programov; zato meni, da se pravila med programskimi obdobji ne smejo spreminjati brez ustrezne utemeljitve in ocene učinka, saj lahko to povzroči višje prehodne stroške, počasnejše izvajanje in večje tveganje napake;

37. poudarja, da je institucionalna zmogljivost eden ključnih elementov za uspešen razvoj, izvajanje in spremljanje politik Unije; zato meni, da bi krepitev institucionalne in upravne zmogljivosti na nacionalni, regionalni in lokalni ravni lahko podprla strukturne prilagoditve in prispevala k nemotenemu in uspešnemu črpanju sredstev EU;

Del III: Politične prednostne naloge

38. opozarja, da začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe krepi politike Unije in Uniji daje pomembna nova pooblastila, zlasti na področjih zunanjega delovanja, športa, veselja, podnebnih sprememb, energije, turizma in civilne zaščite; poudarja, da so za to potrebna zadostna finančna sredstva; v zvezi s tem opozarja na člen 311 PDEU, ki zahteva od Unije, da si zagotovi potrebna sredstva za doseganje svojih ciljev in izvajanje svojih politik;

Proračun, ki podpira cilje strategije Evropa 2020

39. meni, da bi strategija Evropa 2020 morala biti glavna referenca politik za naslednji večletni finančni okvir; obenem vztraja, da strategija Evropa 2020 ni vseobsegajoča strategija, ki bi pokrivala vsa področja politik Unije; poudarja, da mora naslednji večletni finančni okvir ustrezno odražati na Pogodbah temelječe politike, ki zasledujejo druge cilje;

Sreda, 8. junij 2011

40. meni, da bi morala strategija Evropa 2020 pomagati Evropi, da si opomore po krizi in iz nje izide močnejša z izboljšanjem razmer – in odhodkov – za inovacije, raziskave in razvoj, doseganjem ciljev EU na področju podnebnih sprememb in energije, izboljšanjem ravni izobrazbe ter spodbujanjem socialne vključenosti, zlasti z zmanjševanjem revščine; ugotavlja, da strategija Evropa 2020 ni namenjena le obravnavi kratkoročne gospodarske rasti in finančne stabilnosti, ampak tudi dolgoročnega strukturnega preoblikovanja za bolj trajnostno pot rasti, ki temelji na učinkovitejši rabi virov;

41. meni, da je obstoječa vsebina strategije Evropa 2020, kot so krovni cilji, vodilne pobude, ovire in kazalniki, še vedno zelo splošna, in poziva Komisijo, naj predloži podrobnejše predloge; poleg tega meni, da je ponovni zagon enotnega trga bistven element strategije EU 2020, saj krepi sinergijo med njenimi različnimi vodilnimi pobudami; poudarja, da je cilje strategije mogoče uresničiti le s konkretnimi zavezami držav članic v njihovih programih nacionalnih reform, s politikami s preverjenimi mehanizmi za izvajanje ter s konkretnimi in skladnimi zakonodajnimi predlogi;

42. poleg tega poudarja, da je strategija Evropa 2020 lahko verodostojna le, če se zagotovi usklajenost med njenimi cilji in financiranjem, ki je namenjeno tem ciljem na ravni EU in na nacionalni ravni; meni, da bi moral naslednji večletni finančni okvir odražati ambicije strategije Evropa 2020, in je odločen delati s Komisijo in državami članicami, da se pripravi verodostojen okvir financiranja, ki bo zlasti zagotavljal ustrezno financiranje vodilnih pobud in krovnih ciljev; v zvezi s tem trdi, da morajo biti naloge, sredstva in odgovornosti jasno opredeljeni in dobro usklajeni med Unijo in njenimi državami članicami, vključno z lokalnimi in regionalnimi organi; poziva Komisijo, naj pojasni proračunsko razsežnost vodilnih pobud, saj ti prednostni akcijski načrti zadevajo vse politike, ki se financirajo iz proračuna EU;

43. opozarja, da razvoj desetletne strategije Evropa 2020 zahteva zadostno prilagodljivost proračuna, da zagotovi možnost usklajevanja proračunskih sredstev z razvojem okoliščin in prednostnih nalog;

Proračun, ki podpira gospodarsko upravljanje

44. izpostavlja, da je v okviru obstoječega evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo treba z rezervo med zgornjo mejo lastnih sredstev in načrtovanimi letnimi odhodki zagotoviti do 60 milijard EUR garancij za posojila; opozarja na dodatne obveznosti, dogovorjene v kontekstu srednjeročne finančne pomoči državam članicam, ki niso v euroobmočju, ki jih je treba pokriti z isto rezervo;

45. poziva, naj evropski semester zagotovi boljše proračunsko usklajevanje in sinergije med Unijo in državami članicami, s čimer se bo povečala evropska dodana vrednost; poziva, naj evropski semester tudi poveča gospodarsko usklajevanje med državami članicami v skladu z načelom metode Skupnosti in zagotovi izboljšano gospodarsko upravljanje v euroobmočju in državah članicah, ki se mu želijo pridružiti, s čimer se bo zmanjšala potreba po uporabi mehanizma za finančno stabilizacijo; meni, da se mora evropski semester osredotočiti na izboljšanje sinergije med evropskimi in nacionalnimi javnimi naložbami;

46. ugotavlja, da je bil evropski mehanizem za stabilnost po letu 2013 organiziran v povsem medvladni obliki; je zaskrbljen zaradi tega dogajanja in poudarja pomanjkanje demokratičnega nadzora, odgovornosti in izvrševanja medvladnega pristopa; poudarja nujnost upoštevanja metode Skupnosti za evropski mehanizem za stabilnost; opozarja, da proračun EU nudi garancije za posojila državam članicam v okviru evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo, in zagotavlja srednjeročno finančno pomoč za plačilne bilance državam članicam, ki niso članice euroobmočja;

Sreda, 8. junij 2011

47. opozarja, da je bila evropska valuta vzpostavljena brez resničnega ekonomskega zблиžanja med državami, ki so jo želele uvesti, in brez dovolj obsežnega proračuna, na podlagi katerega bi lahko Unija uvedla svojo valuto; meni, da bi bilo treba pri takšnem proračunu precejšnje dele sedanjih odhodkov držav članic nadomestiti z odhodki Unije, da bi ustrezno upoštevali metodo Skupnosti ter euroobmočja in EU zagotovili fiskalno stabilnost, potrebno za obvladanje dolžniške krize; poziva Komisijo, naj preuči morebiten vpliv sistema euroobveznic na proračun EU;

Znanje za rast

Raziskave in inovacije

48. ugotavlja, kako pomembne so raziskave in inovacije pri pospeševanju prehoda v trajnostno in v svetovnem merilu vodilno na znanju temelječe gospodarstvo; posledično verjame, da bi morala biti v naslednjem večletnem finančnem okviru proračunska sredstva bolj osredotočena na področja, ki spodbujajo gospodarsko rast in konkurenčnost, na primer raziskave in inovacije, v skladu z načeli evropske dodane vrednosti in odličnosti;

49. močno verjame v dodano vrednost čedalje bolj združenih odhodkov za nacionalne raziskave in inovacije v proračunu EU, s katerimi se poskuša doseči potrebno kritično maso in ekonomije obsega, povečati učinek ter zmanjšati prekrivanje in tratenje omejenih sredstev;

50. meni, da je na evropski in nacionalni ravni potrebno usklajeno javno in zasebno prizadevanje za doseg cilja strategije Evropa 2020, da se 3 % bruto domačega proizvoda namenijo za raziskave in razvoj, da bi dosegli vzpostavitev evropskega raziskovalnega prostora in "Unije inovacij"; poziva institucije EU in države članice, naj se brez odlašanja dogovorijo o posebnem načrtu za uresničitev tega cilja, ter opozarja na obsežne ekonomske obveznosti, ki bi jih ta cilj zajemal, saj bi za proračun EU in nacionalne proračune letno znašale približno 130 milijard EUR, za zasebni sektor pa dvakrat toliko;

51. meni, da je treba javna sredstva za raziskave in razvoj znatno povečati, saj javne naložbe pogosto pomenijo spodbudo za zagotavljanje zasebnih naložb; poudarja, da je treba okrepiti, spodbujati in zagotavljati financiranje raziskav, razvoja in inovacij v Uniji z občutnim povečanjem ustreznih odhodkov od leta 2013, zlasti za osmi okvirni raziskovalni program; s tem v zvezi poudarja pospeševalno vlogo, ki jo je igrala kohezijska politika v sedanjem obdobju načrtovanja za povečevanje naložb v raziskave in razvoj, ter poziva, naj se ta trend nadaljuje in v naslednjem obdobju še okrepi;

52. poudarja, da mora biti povečanje sredstev povezano s korenito poenostavitvijo postopkov financiranja; je izredno zaskrbljen zaradi sorazmerno nizke stopnje črpanja skladov EU v evropski znanstveni skupnosti in poziva Komisijo, naj si še naprej prizadeva za izpolnitev zahtev za zmanjšanje upravnih bremen in poenostavitev dostopa do virov financiranja za raziskovalce, mala in srednja podjetja ter organizacije civilne družbe, ob istočasnem ohranjanju zadostnega proračunskega nadzora; poudarja potrebo po izvzetju malih in srednjih podjetij iz nekaterih upravnih zahtev, da bi tako zmanjšali birokracijo, ter spodbujanju inovacij z lažjim dostopom do financiranja;

53. poziva k tesnejši povezavi med temeljnimi raziskavami in industrijskimi inovacijami ter med inovacijami in proizvodnim procesom; opozarja zlasti, da je ena od glavnih težav v zvezi z evropskimi raziskovalnimi in inovacijskimi programi dejstvo, da rezultati niso učinkovito dani na trg, in poudarja pomen ustvarjanja spodbud za trženje produktov raziskav in razvoja, zlasti prek lažjega dostopa do financiranja; v zvezi s tem poudarja, da se morajo različni skladi nemoteno dopolnjevati, in poziva Komisijo, naj sprejme potrebne prilagoditve, da se bodo zadevni skladi lahko medsebojno dopolnjevali;

Sreda, 8. junij 2011

54. opozarja, da je treba za uresničitev podnebnih in energetskih ciljev EU precej povečati prizadevanja za raziskave in razvoj, zlasti na področju okoljskih raziskav, energijske učinkovitosti in tehnologij za obnovljive vire energije; poleg tega meni, da lahko Evropa ohrani svoj vodilni položaj na področju zelenih tehnologij le, če ga podkrepi z ustreznimi raziskovalnim prizadevanjem;

55. meni, da inovativna evropska podjetja ne potrebujejo le subvencij, ampak tudi boljše zakonodajo, boljše povezave do raziskovalne baze ter boljši in bolj raznolik dostop do sredstev in do financiranja, od subvencij in posojil do lastniškega financiranja; zato poziva države članice in Komisijo, naj na nacionalni in evropski ravni ustvarijo ustrezne pogoje, ki bodo zasebnemu sektorju omogočili povečanje deleža naložb v raziskave in razvoj; poudarja potrebo po izboljšanju javno-zasebnih partnerstev na tem področju z zmanjšanjem birokracije in racionalizacijo obstoječih postopkov; v zvezi s tem poudarja pomembno vlogo, ki bi jo morala igrati Evropska centralna banka in Evropski investicijski sklad, in meni zlasti, da bi bilo treba razširiti stalne instrumente z delitvijo tveganj, ki jih ponuja Evropska investicijska banka s Skladom za financiranje na osnovi delitve tveganja, zlasti v podporo malim in srednjim podjetjem;

56. poudarja, da so inovacije ena osrednjih prednostnih nalog strategije Evropa 2020; priznava morebitno vlogo Evropskega inštituta za inovacije in tehnologijo pri pospeševanju trajnostne rasti in konkurenčnosti EU, kar dosega s spodbujanjem vodilnih inovacij na svetovni ravni, ter poziva k razširitvi in ustreznemu financiranju skupnosti znanja in inovacij; poudarja pomen Evropskega raziskovalnega sveta pri zagotavljanju vrhunškega znanja za prihodnje inovatorje in podpora zelo tveganim raziskovalnim zamislom; prav tako podpira potrebo po oblikovanju dolgoročnih finančnih strategij, s katerimi bi zagotovili financiranje obsežnih projektov s področja raziskav in razvoja;

Industrija ter mala in srednja podjetja

57. poudarja, da je trdna in diverzificirana industrijska osnova bistvena za uresničitev cilja ustvarjanja konkurenčnega, trajnostnega in vključujočega evropskega gospodarstva; opozarja, da so mala in srednja podjetja ključno gonilo gospodarske rasti, konkurenčnosti, inovacij in zaposlovanja, ter priznava njihovo pomembno vlogo pri zagotavljanju okrevanja in krepitvi trajnostnega gospodarstva EU; zato pozdravlja poudarek, ki ga strategija Evropa 2020 namenja inovacijski in industrijski politiki, zlasti z vodilnima pobudama "Unija inovacij" in "Industrijska politika za dobo globalizacije", in poudarja, da je treba okrepiti ukrepe v zvezi z malimi in srednjimi podjetji v drugih vodilnih pobudah;

58. poziva, naj bodo mala in srednja podjetja ter podjetniki v središču strategije Evropa 2020; v skladu s tem zahteva v naslednjem večletnem finančnem okviru okrepljeno podporo za vse programe in instrumente, ki so namenjeni spodbujanju malih in srednjih podjetij, zlasti za program za konkurenčnost in inovacije ter akt za mala podjetja, kot tudi uporabo strukturnih skladov; predlaga boljše združevanje instrumentov in skladov Skupnosti, namenjenim malim in srednjim podjetjem, v okviru proračuna EU; nadalje poudarja potrebo po večji dostopnosti finančnih instrumentov in njihovi prilagoditvi potrebam malih in srednjih podjetij, med drugim z močnejšim poudarkom na dolžniško-lastniških finančnih instrumentih, s podaljšanjem in širitvijo instrumentov garancij programa za konkurenčnost in inovacije in Skladom za financiranje na osnovi delitve tveganja znotraj okvirnega raziskovalnega programa;

Digitalna agenda

59. meni, da bi EU morala imeti vodilno vlogo pri ustvarjanju in povečanju vloge informacijsko-komunikacijskih tehnologij in standardov, odprtih za inovacije; poudarja, da je treba razviti prost pretok vsebin in znanja, tako imenovano "peto svoboščino"; poudarja pomen zagotavljanja hitrega izvajanja digitalne agende Unije in trajnih prizadevanj, da se do leta 2020 doseže cilj, da se vsem državljanom EU omogoči dostop do interneta visokih hitrosti, tudi v manj razvitih regijah;

Sreda, 8. junij 2011

Nebo in vesolje

60. verjame, da vesoljske dejavnosti igrajo vlogo temelja za inovacije in industrijske dejavnosti, visoko-kvalificirana delovna mesta in izboljšanje dobrega počutja in varnosti državljanov; meni, da bi bilo treba za razvoj novo vzpostavljene vesoljske politike EU nujno zagotoviti ustrezno financiranje; poudarja strateški pomen velikih projektov na tem področju: evropskih globalnih satelitskih navigacijskih sistemov (Galileo in skupna evropska geostacionarna navigacijska storitev), programa Globalno nadzorovanje okolja in varnosti (GMES) ter nove generacije evropskega sistema upravljanja zračnega prometa (SESAR), ki bo omogočil oblikovanje enotnega evropskega neba; vztraja, da so glede na dolge roke in ravni dosedanjih kapitalskih naložb v te projekte potrebne zadostne in skladne finančne zaveze v celotnih obdobjih finančnega načrtovanja;

Prava znanja in veščine za delovno silo jutrišnjega dne

61. poudarja, da lahko neustrezno kratkoročno vlaganje v izobraževanje in vseživljenjsko učenje pripomore h krizi in jo podaljša, saj državljani ne bodo imeli potrebnih znanj in veščin za delovna mesta v novem gospodarstvu znanja; zato poudarja, da mora EU nujno podpreti javne naložbe na teh področjih; opozarja, da sta stopnja šolskega osipa in omejen dostop do visokošolskega in univerzitetnega izobraževanja temeljna dejavnika za visoko stopnjo dolgoročne brezposelnosti in uničujeta socialno kohezijo; s tem v zvezi meni, da je treba nujno okrepiti povezavo med izobraževanjem, raziskavami in razvojem ter zaposlovanjem;

62. poudarja pomen ustreznega financiranja izobraževanja, shem mobilnosti za mlade, programov vseživljenjskega učenja in usposabljanja, spodbujanja enakosti spolov ter ukrepov za prilagajanje trga dela, saj bi to predstavljalo pomemben prispevek k preprečevanju predčasnega opuščanja šolanja in brezposelnosti ter doseganju krovnih ciljev strategije Evropa 2020; meni, da prehod k trajnostni družbi v naslednjih letih pomeni ustrezno upoštevanje pomena spodbujanja novih, zelenih delovnih mest, pri čemer bomo na tem področju potrebovali nova usposabljanja;

63. meni, da bi vodilna pobuda o novih znanjih in spretnostih ter delovnih mestih morala omogočati širši poudarek na najranjlivejših skupinah in osebah, ki se soočajo s težavami pri dostopu do trga dela, kot so Romi; poudarja temeljno vlogo Evropskega socialnega sklada pri uresničevanju ciljev strategije Evropa 2020 na socialnem in zaposlitvenem področju; zato meni, da bi ga bilo treba obravnavati kot politično prednostno nalogo in temu primerno financirati; se zavzema za bolj strateško uporabo Evropskega socialnega sklada za spodbujanje enakosti spolov, dostopa do trga dela in ponovne integracije ter preprečevanje brezposelnosti, revščine, socialne izključenosti in vseh oblik diskriminacije;

Kohezija za rast in zaposlovanje

64. poudarja, da je evropska dodana vrednost kohezijske politike, glede na to, da je ta politika uveljavljen mehanizem za zagotavljanje rasti in delovnih mest, glavni instrument za konvergenco, trajnostni razvoj in solidarnost in pomembno orodje zблиževanja in solidarnosti ter že desetletja ena najpomembnejših, najbolj prepoznavnih in najuspešnejših politik Unije; vendar pa opozarja, da mora sodobna kohezijska politika skozi številne strukturne reforme, zlasti glede poenostavitve, odgovoriti na glavne izzive, s katerimi se srečuje Unija, ter spodbujati sinergije z drugimi politikami in instrumenti na terenu; je prepričan, da bi morala kohezijska politika EU ostati vseevropska politika, ki omogoča dostop do virov, izkušenj in pomoči vsem regijam EU;

65. opozarja, da ima kohezijska politika z začetkom veljave Lizbonske pogodbe in z vključitvijo teritorialne kohezije vanjo večji pomen in glede na to meni, da je treba okrepiti vse oblike teritorialnega sodelovanja (čezmejno, nadnacionalno in medregijsko sodelovanje); poudarja, da bi bilo treba obravnavati tudi makroregionalno sodelovanje in strategije;

Sreda, 8. junij 2011

66. poudarja odločilno vlogo kohezijske politike za uresničitev ciljev strategije Evropa 2020 in meni, da je dobra avtonomna kohezijska politika prvi pogoj za uspešno izvajanje te strategije; poudarja, da kohezijska politika zaradi svojega horizontalnega značaja pomembno prispeva k vsem trem prednostnim nalogam strategije Evropa 2020, torej k pametni, trajnostni in vključujoči rasti, ter da bi se to moralo odražati v strukturi naslednjega večletnega finančnega okvira z zavrnitvijo kakršnega koli drobljenja te politike po posameznih razdelkih ali podrazdelkih; vendar ponavlja, da ima kohezijska politika EU svoje lastno poslanstvo in cilje, določene v členu 174 PDEU, ki presegajo strategijo Evropa 2020; poudarja, da bi jih bilo treba v prihodnjem programskem obdobju ohraniti, zlasti zato, ker Unija še naprej potrebuje gospodarsko, socialno in teritorialno zблиževanje;

67. poudarja, da so za uspešno in okrepljeno kohezijsko politiko potrebna ustrezna finančna sredstva, in da bi bilo treba znesek sredstev, ki so ji bila dodeljena v tekočem obdobju finančnega programiranja v naslednjem obdobju vsaj ohraniti na tej ravni, da bi pospešili prizadevanja za zmanjšanje razvojnega razkoraka med regijami EU; v tem kontekstu ponovno odločno zahteva, naj se v naslednjem večletnem finančnem okviru zagotovi, da neporabljeni ali zapadla kohezijska sredstva ostanejo v proračunu EU in se ne vrnejo državam članicam; ponavlja svoje stališče, da mora BDP na prebivalca ostati glavno merilo za ugotavljanje upravičenosti do pomoči regionalne politike;

68. meni, da bi države članice in regije morale sredstva EU in nacionalna sredstva usmeriti v majhno število prednostnih nalog in projektov, ki so resnično pomembni za Evropo, kot so raziskave, razvoj in inovacije za rešitev konkretnih izzivov, s katerimi se srečujejo; v zvezi s tem zahteva, da Komisija pripravi konkretne predloge za zagotavljanje močnejše tematske osredotočenosti kohezijskih sredstev na prednostne naloge strategije Evropa 2020, in meni, da bi bilo treba uvesti bolj v rezultate usmerjen sistem od sedanjih "namenskih rezervacij"; ob enem pa zagotoviti primerno upoštevanje posebnih potreb in prednostnih nalog, značilnih za posamezne regije; v zvezi s tem pozdravlja namero Komisije, da se z vsako državo članico in njenimi regijami ali neposredno z regijami dogovori – v kontekstu pogodb o razvojnem in naložbenem partnerstvu ter operativnih programov – o natančnih pogojih za doseganje zastavljenih ciljev;

69. trdno verjame v pomen usklajenega političnega pristopa in meni, da bi bilo treba v naslednjem večletnem finančnem okviru vse naložbe, ki zadevajo posamezne sektorje, uskladiti z naložbami v okviru kohezijske politike; zato poudarja, da je treba izboljšati usklajevanje, zmanjšati nepotrebno prekrivanje in ustvariti večje sinergije med Evropskim skladom za regionalni razvoj, Evropskim socialnim skladom, Kohezijskim skladom, Evropskim kmetijskim skladom za razvoj podeželja in Evropskim skladom za ribištvo poleg tega poudarja, da se je treba izogibati tudi podvajanju in izboljšati usklajenost med Evropskim skladom za prilagoditev globalizaciji in Evropskim socialnim skladom; zato meni, da predstavlja oblikovanje skupnega strateškega okvira, ki bo določal skupne prednostne naloge glede naložb za vse te sklade, pomemben korak v tej smeri; poleg tega je prepričan, da mora usklajevanje potekati na vseh ravneh oblikovanja politike, od strateškega načrtovanja do doseganja rezultatov, je prepričan, da mora Evropski socialni sklad ostati sestavni del kohezijske politike na vseh stopnjah načrtovanja, izvajanja in upravljanja;

70. meni, da mestna območja kot kraji z visoko koncentracijo izzivov (brezposelnost, socialna izključenost, propadanje okolja, migracije) lahko igrajo pomembno vlogo v regionalnem razvoju in prispevajo k odpravljanju gospodarskih in socialnih razlik na terenu; zato poudarja, da je potreben prepoznavnejši in bolj osredotočen pristop k urbani razsežnosti kohezijske politike, pri čemer je treba zagotoviti uravnotežene pogoje za sinergičen razvoj mestnih, primestnih in podeželskih območij;

71. priznava, da je v skladu s Pogodbo treba posebno pozornost nameniti podeželju, območjem, ki jih je prizadela industrijska tranzicija, in regijam, ki so hudo in stalno prizadete zaradi neugodnih naravnih ali demografskih razmer, kot so najsevernejše regije z zelo nizko gostoto prebivalstva na otokih, čezmejne in

Sreda, 8. junij 2011

gorske regije ter najbolj oddaljene regije; je prepričan, da imajo sredstva in zmogljivosti, ki se nahajajo v teh regijah, lahko pomembno vlogo v prihodnji konkurenčnosti Evropske unije; v skladu s tem poudarja, da bi bilo treba ta območja, ki se soočajo z izzivi, priznati tudi v naslednjem večletnem finančnem okviru; meni, da je v skladu z resolucijo Evropskega parlamenta z dne 22. septembra 2010 treba izdelati posebno strategijo za regije, ki so stalno prizadete;

72. opozarja, da je ena od glavnih kritik kohezijske politike povezana z zapletenostjo njenih pravil; vztraja pri pomembnosti navzkrižnega financiranja in poenostavitve pravil in postopkov te politike, zmanjšanju zapletenosti in upravnih bremen ter preglednejšem in učinkovitejšem dodeljevanju sredstev mestom, občinam in regijam; poudarja, da bi morali revizijski in nadzorni sistemi izpolnjevati najvišje standarde, da se zlorabe odkrijejo in takoj kaznujejo; poudarja, da bi pogostost preverjanj morala biti sorazmerna s tveganjem nepravilnosti ob upoštevanju načela sorazmernosti;

73. poziva k izboljšanju sistemov spremljanja in ocenjevanja njihovega izvajanja; poudarja, da bi morale načelo partnerstva imeti ključno vlogo pri tem izboljšanju in da ga je v okviru poenostavljanja treba nadgraditi; meni, da bi bilo treba oblikovanje konkretnih in merljivih kazalnikov izida obravnavati kot predpogoj za merjenje dejanskega napredka k dogovorjenim ciljem; pozdravlja predlog Komisije za predhodno in sprotno ocenjevanje ter ocenjevanje učinka vsakega operativnega programa; opozarja, da so druga načela kohezijske politike, kot so predpis o sofinanciranju, upravljanje na več ravneh, pristop od spodaj navzgor, vključevanje načela enakosti spolov in dodatnost, dokazali svoj pomen in da bi jih morali ohraniti v naslednjem večletnem finančnem okviru;

74. poziva Komisijo, naj za čas trajanja naslednjega obdobja načrtovanja oblikuje vmesno kategorijo regij, katerih BNP na prebivalca predstavlja od 75 % do 90 % BNP EU, da bi jim dodelila jasnejši položaj in večjo varnost pri njihovem razvoju; poziva Komisijo, naj zagotovi dodatne informacije o proračunskih posledicah take možnosti; poziva Komisijo, naj pripravi tudi konkretne predloge za krepitev enakosti med temi in drugimi regijami na enaki razvojni stopnji; poudarja, da se ti prehodni ukrepi za naslednje obdobje načrtovanja za regije, ki prihajajo iz konvergenčnega cilja, in za regije, katerih BDP na prebivalca se giblje med 75 % in 90 % povprečja EU, ne smejo določiti na račun trenutne konvergence (cilj 1) in regij konkurenčnosti (cilj 2) oziroma cilja evropskega teritorialnega sodelovanja (cilj 3);

75. svari pred določanjem kazni v okviru makroekonomskih pogojev, povezanih s Paktom za stabilnost in rast, za kohezijska sredstva, saj bi bilo to v nasprotju s cilji, za katere si kohezijska politika prizadeva, tj. zmanjšanje regionalnih razlik; zato poudarja potrebo po okrepitvi nadzora nad tem, da se strukturni skladi uporabljajo skladno z zakonodajo EU in zastavljenimi cilji;

76. je zlasti zaskrbljen zaradi počasnega zagona operativnih programov na začetku vsakega programskega obdobja, kar je, poleg drugih razlogov, posledica prekrivanja obdobja z iztekom prejšnjih; opozarja na dejstvo, da je treba to težavo rešiti pravočasno z odpravo dejavnikov, ki prispevajo k takim zamudam; v ta namen poudarja, da je treba zagotoviti določeno kontinuiteto med programskimi obdobji kar zadeva vzpostavitev nacionalnih sistemov in organov za upravljanje in nadzor;

77. spodbuja lokalne in regionalne organe, naj v največji možni meri uporabljajo inovativne finančne instrumente, med drugim z obnovljivimi skladi za ukrepe za energijsko učinkovitost; zahteva, naj se ti finančni instrumenti poenostavijo, vendar tudi podvržejo strožjemu demokratičnemu nadzoru;

Sreda, 8. junij 2011

Upravljanje naravnih virov in trajnostni razvoj

Skupna kmetijska politika

78. potrjuje, da bi morala biti skupna kmetijska politika usmerjena tudi v prispevanje k uresničevanju ciljev strategije Evropa 2020 in da bi morala oba stebra skupne kmetijske politike pri tem komplementarno zagotoviti dragocen in značilen prispevek; poudarja, da je skupna kmetijska politika trdno zasidrana v Lizbonski pogodbi, ki opredeljuje njene cilje in naloge;

79. poudarja, da je osnovna vloga sedanje in spremenjene skupne kmetijske politike sicer zagotavljati varno preskrbo s hrano v Evropski uniji (pa tudi svetovno preskrbo s hrano v obdobju naraščajočih cen in pomanjkanja živil), a obenem zagotavlja številne javne dobrine, ki presegajo kmetijske trge, na primer ohranjanje kmetijskih zemljišč v proizvodnji po vsej Evropi, oblikovanje raznolikosti krajine, povečanje biotske raznovrstnosti in dobrega počutja živali, lajšanje podnebnih sprememb, ohranjanje prsti in vode, preprečevanje upadanja poseljenosti podeželja, boj proti revščini in rasnemu razlikovanju, zagotavljanje delovnih mest in storitev na podeželju, ki so v splošnem interesu, prispevanje k trajnostni proizvodnji živil in podpora obnovljivim virom energije;

80. poziva Komisijo, naj predstavi predloge za reformo skupne kmetijske politike, ki bodo usmerjeni v učinkovitejše in uspešnejše dodeljevanje in porabo proračunskih sredstev za skupno kmetijsko politiko, med drugim s pravično delitvijo neposrednih plačil med državami članicami, regijami in kmeti s krepitvijo pogojev za zagotavljanje javnih dobrin, ki jih družba pričakuje, in z bolj ciljno usmerjenimi plačili, da bi tako zagotovili najboljše rezultate za javni denar; poudarja, da je treba ohraniti dvostebni sistem skupne kmetijske politike ter poenostaviti mehanizme za izvajanje;

81. podpira samozadostnost držav v razvoju pri preskrbi s hrano; opozarja na zaveze, ki so jih sprejele članice STO na ministrski konferenci v Hongkongu leta 2005, da bodo odpravile vse vrste izvoznih subvencij; meni, da mora biti nova skupna kmetijska politika usklajena s konceptom EU o skladnosti politik za razvoj; poudarja, da Unija ne bi smela več uporabljati izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode in da bi se morala še naprej usklajevati z največjimi svetovnimi kmetijskimi proizvajalci, da se odpravijo subvencije, ki izkrivljajo trgovino;

82. vztraja, da bi bilo glede na številne naloge in cilje, na katere mora skupna kmetijska politika odgovoriti, zneske, ki so bili za skupno kmetijsko politiko dodeljeni v proračunskem letu 2013, treba v naslednjem obdobju finančnega načrtovanja najmanj ohraniti;

83. poziva k večji usklajenosti Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, Evropskega sklada za regionalni razvoj ter drugih kohezijskih in strukturnih skladov z namenom krepitve teritorialnega pristopa; poziva Komisijo, naj predloži posebne predloge o tem, kako bi bilo mogoče doseči boljše sinergije glede financiranja dejavnosti, ki niso povezane s kmetijstvom, v Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in drugih ustreznih instrumentih; pričakuje, da se bodo stroški, povezani z gospodarsko diverzifikacijo regij, kjer je kmetijstvo v zatonu, v obdobju naslednjega večletnega finančnega okvira povečali;

Ribištvo

84. poudarja, da so ribolovni viri javna dobrina, bistvena za globalno prehransko varnost; poudarja dejstvo, da so ribiški in ribogojški sektor ter povezane dejavnosti pogosto glavni vir preživetja in trajnostne zaposlitve v obalnih, otoških in oddaljenih regijah; meni, da bodo za reformo skupne ribiške politike potrebna ustrezna finančna sredstva po letu 2013, če naj doseže srednje- in dolgoročne cilje (stabilen, trajnosten in uspešen ribiški sektor), če naj omogoči obnovev svojih staležev rib in rešuje socialne vidike, povezane z zmanjšanjem ribolovnega napora; se zaveda, da potrebujemo večje usklajevanje s kohezijsko

Sreda, 8. junij 2011

politiko; poudarja, da bi bilo treba Evropski sklad za ribištvo uporabiti za podpiranje trajnostnih ribolovnih praks, skladnih z načelom največjega trajnostnega donosa, in za ohranjanje morskih ekosistemov, pri čemer je treba nameniti posebno pozornost sektorju malega ribolova;

Okolje, podnebne spremembe in učinkovitost rabe virov

85. poudarja, da bi Unija morala voditi preoblikovanje v trajnostno gospodarstvo in spodbujati prehod v trajnostno družbo s konkurenčno evropsko industrijo in dostopnimi cenami energije, da bi zagotovili čisto in zdravo življenjsko okolje; poudarja, da bi bilo to med drugim treba doseči z zmanjšanjem porabe energije v vseh sektorjih, za kar je pogoj dobro delujoč notranji trg z energijo in dobra infrastruktura, z decentralizacijo preskrbe z energijo, s povečanjem uporabe obnovljivih virov energije, z boljšo zaščito biotske raznovrstnosti in z zagotavljanjem odpornosti ekosistemov;

86. poudarja, da je bil program LIFE+ uspešno izveden in se je izkazal za pomembnega pri varovanju biotske raznovrstnosti in okolja; poudarja potrebo po nadaljevanju dobro pripravljenih programov za naravo in biotsko raznovrstnost, da se dosežejo okoljski cilji EU, zlasti za programa LIFE+ in NATURA 2000;

87. poudarja, da je potreben horizontalni pristop, ki bo združeval ukrepe za preprečevanje podnebnih sprememb in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov – zlasti ukrepe za varčevanje z energijo – na vseh ustreznih področjih politik, vključno z zunanjimi politikami; je prepričan, da so dobro umeščene spodbude, kot je pogojevanje odhodkov in zakonodaje EU, ključni elementi za doseg ciljev strategije Evropa 2020 na tem področju; zato meni, da bi bilo treba podnebne ukrepe vključiti v vse ustrezne postavke odhodkov, vključno z zunanjimi, in da bi bilo treba za nove projekte opraviti presojo vpliva na podnebje; meni, da bi bilo treba večji delež prihodkov iz evropskega sistema za trgovanje z emisijami vložiti v blaženje posledic podnebnih sprememb in inovacije na tem področju;

88. meni, da je soočanje z izzivom trajnosti z uvedbo okoljskih meril ter povečevanjem učinkovitosti rabe virov in energije za preprečevanje podnebnih sprememb eden ključnih ciljev strategije Evropa 2020;

89. zato podpira predlog, izražen v pregledu proračuna, ki ga je pripravila Komisija, da se vključi obveznost pregledno opredeliti, kje so sektorski programi spodbujali podnebne in energetske cilje 20/20/20, določene v strategiji Evropa 2020, ter prispevali k uresničevanju ciljev vodilne pobude "Evropa, gospodarna z viri";

90. poudarja splošno odgovornost, ki jo ima EU v boju proti podnebnim spremembam; opozarja, da morajo biti zaveze, ki izhajajo iz dogovorov iz Kopenhavna in Cancuna, s katerimi se želi pomagati državam v razvoju pri boju s podnebnimi spremembami, nove ter dopolnjevati sedanjo razvojno pomoč, pri tem pa ohranjati zadostno raven skladnosti obeh politik; predlaga, da se v ta namen oblikuje nov program; ponovno izraža stališče Evropskega parlamenta, da je treba vse evropske politike še naprej financirati v okviru proračuna EU; zahteva, da se mednarodne zaveze EU na področju podnebnih sprememb vključijo v proračun EU, da bi z viri skupnosti dosegli kar največji učinek vzvoda;

Sreda, 8. junij 2011

Energija

91. je prepričan, da bi se delež za energijo v naslednjem večletnem finančnem okviru moral povečati; meni, da morajo biti tehnologije obnovljivih virov energije, energetska učinkovitost in varčevanje z energijo ključne prednostne naloge ter poziva k ustreznemu povečanju sredstev EU za ta področja; poziva Komisijo, naj oblikuje konkretna primerjalna merila in zagotovi, da bodo dogovorjeni cilji uresničeni in da jih bo mogoče učinkovito spremljati v okviru evropskega semestra za usklajevanje politik in s pomočjo posebnih načrtov, na primer nacionalnih programov za energetska učinkovitost;

92. poudarja, da je treba povečati sredstva za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitve na področju energije, da bi razvili trajnostno energijo, ki bo na voljo vsem; poziva k polnemu izvajanju že sprejetega strateškega načrta za energetska tehnologija, vključno z ustreznim financiranjem, v času trajanja naslednjega večletnega finančnega okvira;

Povezana Evropa

93. glede na ogromne finančne potrebe na področju prometne in energetske infrastrukture in glede na pozitivne zunanje dejavnike (eksternalije) teh projektov poudarja, da je treba razviti regulativni okvir, ki bo spodbujal javne in zasebne dolgoročne naložbe na teh področjih; poziva, naj se inovativni finančni instrumenti razvijejo v sodelovanju z dolgoročnimi investitorji;

Vseevropska energetska omrežja

94. poudarja, da je treba pri odločanju o financiranju energetske infrastrukture na prvo mesto postaviti energetska učinkovitost in energijo iz obnovljivih virov; poudarja, da je treba nujno posodobiti in nadgraditi evropsko energetska infrastrukturo, razviti pametna omrežja, zgraditi povezave, ki so potrebne za uresničitev notranjega energetskega trga, diverzifikacijo virov in poti s tretjimi državami, povečanje zanesljivosti preskrbe, povečanje deleža obnovljivih virov energije ter izpolnitev energetskih in podnebnih ciljev; je seznanjen z ocenami, po katerih so na tem področju potrebne znatne naložbe v višini približno 1 000 milijard EUR do leta 2020; z njimi bi zlasti poskrbeli za prenosne zmogljivosti, vključno z novimi proizvodnimi zmogljivostmi in naložbami v električna omrežja; ugotavlja, da se lahko glede na sedanje cene energije po svetu zahtevane znatne naložbe povečini zagotovijo iz zasebnega sektorja; poudarja, da je treba kar najbolj povečati učinek evropskega financiranja in priložnosti, ki jih ponujajo strukturni skladi in inovativni finančni instrumenti za financiranje ključnih nacionalnih in čezmejnih evropskih prednostnih projektov na področju energetske infrastrukture; poudarja, da so potrebna precejšnja sredstva iz proračuna Evropske unije za inovativne finančne instrumente na tem področju;

Promet in vseevropska prometna omrežja

95. poudarja, da imajo naložbe v učinkovito prometno infrastrukturo osrednjo vlogo pri tem, ali bo Evropa ohranila svojo konkurenčnost in po krizi tlakovala pot dolgoročni gospodarski rasti; meni, da so vseevropska prometna omrežja bistvena za zagotavljanje ustreznega delovanja notranjega trga in zagotavljajo pomembno evropsko dodano vrednost, saj prispevajo k izboljšanju dostopnosti in medobratovalnosti med različnimi deli EU z zagotavljanjem čezmejnih povezav in odpravljanjem ozkih grl, izboljšanju uporabe sistemov prometnega upravljanja in informiranja, kot tudi zagotavljanje intermodalnosti pri čezmejni infrastrukturi, v katero države članice same ne bi vlagale; meni, da bi morala vseevropska prometna omrežja zagotoviti resnično evropsko osrednje omrežje in ne samo skupek nacionalnih projektov, financiranje osrednjih projektov pa je treba oceniti in pregledati v luči napredka glede na evropsko dodano vrednost; je trdno prepričan, da bi skladno s tem vseevropska prometna omrežja morala predstavljati ključno prednostno nalogo v naslednjem večletnem finančnem okviru;

Sreda, 8. junij 2011

96. meni, da bi bilo treba zaostri pogojevanje z uvedbo načela "uporabi ali izgubi" (preključitev obveznosti); to pomeni, da če dodeljena sredstva za promet niso bila porabljena, bi morali preostali denar ali preklicane obveznosti ostati v proračunu EU in jih ne bi smeli vrniti državam članicam;

97. opozarja, da bo financiranje vseevropskih prometnih omrežij v obdobju 2007–2020 zahtevalo naložbe v skupni vrednosti 500 milijard EUR; zato meni, da je treba v naslednjem večletnem finančnem okviru povečati sredstva za vseevropska prometna omrežja, pa tudi okrepiti usklajenost med EU in državami članicami, ter sredstva, ki so na voljo za vseevropska prometna omrežja v okviru kohezijske politike in teritorialnega sodelovanja in tako bolje izkoristiti razpoložljive vire financiranja, poudarja vlogo, ki jo inovativni instrumenti financiranja, med drugim javno-zasebna partnerstva in projektne obveznice, lahko odigrajo tudi pri financiranju teh projektov; meni, da bi odhodki iz Kohezijskega sklada morali biti pogojeni s spoštovanjem splošnih načel evropske prometne politike; verjame, da bi moralo financiranje vseevropskih omrežij dejavno povezati cilje ekonomske, socialne in teritorialne kohezije in obveze trajnostnega razvoja, povezane z izpolnitvijo ciljev Evropa 2020 in v kar največji meri dati prednost prevozu z nizkimi izpusti ogljikovega dioksida;

98. poziva Komisijo, naj upošteva zlasti, da je potrebna preusmeritev tokov tovarnega in potniškega prometa k bolj trajnostnim in učinkovitim prometnim tokovom ob hkratnem zagotavljanju učinkovite somodalnosti; meni, da se mora bližajoča se revizija smernic vseevropskega prometnega omrežja najti rešitve za interoperabilnost med nacionalnimi in čezmejnimi železniškimi sistemi in uvesti pogoje za odhodke EU, da bi tako dosegli resnično enotno evropsko železniško politiko, ter zagotovili večjo uporabo celinskih plovni poti in prevozov po morju na kratkih razdaljah;

Turizem

99. poudarja, da je turizem ena od novih pristojnosti EU po Lizbonski pogodbi, kar bi se moralo odražati tudi v novem večletnem finančnem okviru; opozarja na pomemben prispevek turizma k evropskemu gospodarstvu in je prepričan, da bi morala biti evropska strategija za turizem osredotočena na povečanje konkurenčnosti tega sektorja in podprta z zadostnimi finančnimi sredstvi za naslednje obdobje;

Pomorska politika

100. ugotavlja, da bodo v prihodnje imeli morja in oceani vedno večjo vlogo v svetovni gospodarski rasti; meni, da je treba izvajati celostno pomorsko politiko in jo usmeriti v reševanje izzivov, s katerimi se spopadajo obalna in morska območja, ter podpirati modro rast in trajnostno pomorsko gospodarstvo; zahteva, da EU poveča svoja prizadevanja v podporo širokopotezni pomorski politiki EU, ki bo Evropi omogočila potrditev njenega mednarodnega položaja v tem strateškem sektorju; vztraja, da je treba za to politiko zagotoviti ustrezna proračunska sredstva;

Državljanstvo, svoboda, varnost in pravica

Spodbujanje evropske kulture in raznolikosti

101. poudarja, da spodbujanje državljanstva Unije neposredno vpliva na vsakdanje življenje Evropejcev in da prispeva k boljšemu razumevanju priložnosti, ki jih zagotavljajo politike Unije ter temeljnih pravic iz Evropske listine o temeljnih pravicah in iz Pogodb; je prepričan, da je treba zagotoviti ustrezno financiranje na področju državljanstva;

Sreda, 8. junij 2011

102. poudarja, da so politike, povezane z mladimi in kulturo bistvene in med prvimi prednostnimi nalogami, ki jim je treba priznati dodano vrednost in vzpostavljanje stikov z državljani; poziva EU in države članice, naj priznajo naraščajoči pomen kulturnih in ustvarjalnih industrij v evropskem gospodarstvu, in da se to odraža tudi v drugih gospodarskih panogah; odločno poudarja, da je potencial teh politik v celoti mogoče uresničiti le, če se jim zagotovijo ustrezne ravni financiranja in zahteva, naj se njihov potencial v celoti uporabi v okviru razvoja podeželja in kohezijske politike;

103. opozarja na pomembnost športa za zdravje, gospodarsko rast in zaposlovanje, turizem in socialno vključenost ter na dejstvo, da daje člen 165 PDEU EU nove pristojnosti na tem področju; pozdravlja sporočilo Komisije o "Razvijanju evropske razsežnosti v športu"(KOM(2011)0012) kot prvi korak v procesu ocenjevanja dodane vrednosti športa, zlasti vsakodnevne telovadbe, ter osredotočanja na družbeno, gospodarsko in organizacijsko razsežnost športa;

Mladinska politika

104. poudarja, da bi morali biti mladi pomembna prednostna naloga Unije in da je treba razsežnosti mladih v politikah in programih EU nameniti bolj prepoznavno mesto in jo okrepiti; je prepričan, da bi bilo treba vprašanje mladih obravnavati kot medsektorsko temo v EU, ustvariti medsebojne učinke med različnimi politikami za mlade, izobraževanjem in mobilnostjo; pozdravlja vodilno pobudo "mladi in mobilnost" kot temeljni kamen strategije Evropa 2020; posebej poudarja, da bi morali programe za mlade, kot je program Vseživljenjskega učenja in Mladi v akciji, ki imajo nizke stroške na upravičenca ter so posledično zelo učinkoviti, v naslednjem večletnem finančnem okviru voditi kot ločene programe, in da zaslužijo veliko večja vlaganja;

Območje svobode, varnosti in pravice

105. poudarja, da mora oblikovanje močne kulture temeljnih pravic in enakosti, kot določa Lizbonska pogodba, v Evropi ostati prednostna naloga; poudarja, da morajo biti te vrednote sicer vključene v proračun, vendar je treba zanje zagotoviti usmerjena finančna sredstva;

106. ugotavlja, da gospodarska, kulturna in družbena rast Unije lahko uspeva samo v stabilnem, zakonitem in varnem okolju, v katerem se spoštujejo in izvajajo temeljne pravice ter so zaščitene civilne svoboščine; zato meni, da so učinkovite notranje in pravosodne politike predpogoj za oživitev gospodarstva in bistveni element v širšem političnem in strateškem kontekstu; poudarja pomen vključevanja prednostnih nalog EU na področju "notranjih zadev" v zunanjo razsežnost Unije, vključno z evropsko sosedsko politiko, zlasti ob upoštevanju vpliva, ki ga bo naraščajoča migracija imela na oblikovanje politik EU do tretjih držav; poudarja potrebo po primernem financiranju politike priseljevanja ter azilne in varnostne politike ter upoštevanju prednostnih nalog EU pri njihovem izvajanju;

107. poudarja, da je potreben celovit pristop k perečim vprašanjem priseljevanja in azila ter k upravljanju zunanjih meja Unije, skupaj z zadostnimi sredstvi in podpornimi orodji za obvladovanje izrednih razmer, zagotovljenimi v duhu spoštovanja človekovih pravic in solidarnosti med državami članicami, pri čemer pa je treba upoštevati obveznosti posameznih držav in jasno opredelitev nalog; ugotavlja, da je treba v zvezi s tem primerno upoštevati večje izzive, s katerimi se soočajo agencija FRONTEX, Evropski urad za podporo azilu ter skladi za solidarnost in upravljanje migracijskih tokov;

108. ugotavlja, da je delež sredstev za območje svobode, varnosti in pravice v proračunu Unije razmeroma majhen, in poudarja, da je v prihodnjem večletnem finančnem okviru tem politikam treba nameniti primerna in objektivno upravičljiva sredstva ter tako Uniji omogočiti izvajanje njenih dejavnosti, zlasti tistih, ki so povezane z novimi nalogami, opredeljenimi v stockholmskem programu in Lizbonski pogodbi;

Sreda, 8. junij 2011

109. opominja, da je treba razviti boljše sinergije med različnimi skladi in programi, ter poudarja, da je mogoče s poenostavitvijo upravljanja skladov in omogočitvijo navzkrižnega financiranja več sredstev nameniti skupnim ciljem; pozdravlja namero Komisije, ki želi zmanjšati skupno število proračunskih instrumentov za notranjo politiko, jih postaviti v dvostebno strukturo in, kjer je mogoče, uvrstiti v skupno upravljanje; je prepričan, da bi moral ta pristop precej prispevati k večji poenostavitvi, racionalizaciji, utrditvi in preglednosti sedanjih skladov in programov; vendar opozarja, da je treba paziti, da se različni notranjepolitični cilji ne bodo pomešali med seboj;

Globalna Evropa

110. ponovno izraža globoko zaskrbljenost zaradi kronično nezadostnega financiranja in posebno akutnih težav s prilagodljivostjo pri izvajanju zunanjih dejavnosti Unije zaradi nepredvidljive narave zunanjepolitičnih dogodkov ter ponavljajočih se mednarodnih kriz in izrednih razmer; zato poudarja, da je treba zapolniti vrzel med ambicijami in sredstvi v zunanji politiki z zagotovitvijo ustreznih finančnih sredstev in učinkovitih mehanizmov prilagodljivosti, da se Uniji omogoči odzivanje na globalne izzive in nepredvidene dogodke; ponavlja zahtevo, da je treba proračunske posledice, ki izhajajo iz katerih koli novih obveznosti in nalog, ki jih sprejme Komisija, dodati načrtovanim zneskom, s čimer se prepreči ogrožitev obstoječih prednostnih nalog;

111. opozarja na neskladje med ravno globalne finančne pomoči Unije in njenim pogosto omejenim vplivom v povezanih pogajanjih ter poudarja, da je treba okrepiti politično vlogo in vpliv Unije v mednarodnih institucijah in forumih; meni, da bi si EU morala zagotoviti politično vlogo, ki bo sorazmerna s finančno podporo, ki jo zagotavlja;

Evropska služba za zunanje delovanje

112. ugotavlja, da je Evropska služba za zunanje delovanje v fazi izgradnje; poudarja, da bi v skladu s sklepom Sveta z dne 26. julija 2010 "pri vzpostavitvi ESZD (...) morali upoštevati načelo stroškovne učinkovitosti s ciljem proračunske nevtralnosti" ⁽¹⁾; poudarja, da je treba zagotoviti novo službo in dovolj sredstev, da se EU omogoči uresničitev njenih ciljev in vloge globalnega akterja; zato poudarja, da mora nova služba v celoti izkoristiti večjo učinkovitost, ki je posledica združevanja virov na ravni Unije in sinergij z državami članicami, pri tem pa je treba preprečiti podvajanja, obstoječa ali potencialna prekrivanja, nedoslednosti in neskladnosti ter omogočiti zmanjšanje sredstev in prihranke v vseh nacionalnih proračunih, da se pokaže prava dodana vrednost diplomacije Unije;

Zmanjševanje revščine

113. opozarja, da je leto 2015 kot rok za doseg razvojnih ciljev tisočletja in kolektivnega cilja uradne razvojne pomoči v višini 0,7 % bruto nacionalnega dohodka znotraj obdobja naslednjega večletnega finančnega okvira; zato poudarja, da je potrebna primerna splošna raven razvojne pomoči in financiranja, da bi Unija in njene države članice izpolnile svoje mednarodne razvojne zaveze, vključno s finančnimi zavezami iz kopenhavnskega dogovora in tistimi iz dogovora iz Cancuna; nadalje poudarja, da morajo biti tudi prihodnje zaveze glede porabe, namenjene pomoči državam v razvoju pri boju proti podnebnim spremembam ali pri prilagajanju na njihove učinke, dodatna sredstva, ki ohranjajo skladnost med obema politikama; poziva države članice, naj sprejmejo takojšnje ukrepe za uresničitev ciljev glede uradne razvojne pomoči in izpolnitev sprejetih zavez v zvezi z razvojem;

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje (UL L 201, 3.8.2010, str. 30).

Sreda, 8. junij 2011

114. poudarja, da je treba doseči pravo ravnotežje med neposredno proračunsko podporo na eni strani ter financiranjem trajnostnih projektov na drugi; poudarja, da je treba pri uporabi razvojne pomoči ravnati vključujoče ter tako doseči tudi najbolj marginalizirane in izključene skupine;

115. znova poziva k vključitvi Evropskega razvojnega sklada v proračun, saj bi to povečalo doslednost in preglednost; kljub temu vztraja, da mora vključitev Evropskega razvojnega sklada v proračun EU povzročiti splošno povečanje proračuna EU za znesek, ki je bil sprva predviden za financiranje Evropskega razvojnega sklada;

116. verjame, da bi morala Evropska komisija/Evropska služba za zunanje delovanje sistematično ocenjevati učinek pomoči EU, da se izboljšajo učinkovitost razvojne pomoči EU ter sinergije med razvojno pomočjo EU in nacionalno razvojno pomočjo v skladu s Pariško deklaracijo;

117. meni, da je pomembno, da razvojna pomoč, ki jo daje EU, spodbuja trajnostni razvoj v državah prejemnicah; poudarja, da je treba opraviti oceno in določiti merila, ki bodo spoštovala ta cilj;

118. ugotavlja, da živi najvišji delež najrevnejših ljudi na svetu v gospodarstvih v vzponu; kljub temu vztraja, da bi bilo za to, da bi spodbudili te vlade, da bi se bolj zavzele za zmanjševanje revščine v svojih državah, treba postopoma uvesti alternativne sheme za razvojno sodelovanje s temi državami, kot je na primer sofinanciranje;

Globalno projiciranje vrednot in interesov EU

119. poudarja, da bi zunanja politika EU morala temeljiti na ustanovnih načelih in vrednotah Unije, torej na demokraciji, spoštovanju človekovih pravic, raznolikosti, temeljnih svoboščin in načel pravne države; ponovno poudarja, da je treba Uniji zagotoviti ustrežnejša in bolj usmerjena sredstva za globalno spodbujanje teh vrednot ter razširiti območje miru in stabilnosti v njeni soseščini; poudarja posebni prispevek prek evropskega instrumenta za spodbujanje demokracije in človekovih pravic;

120. meni, da ima EU posebno odgovornost v mednarodni skupnosti za spodbujanje varnosti, demokracije in blaginje v sosednjih državah EU, kjer sta gospodarski razvoj in napredek na področju stabilnosti v neposrednem interesu EU; zato meni, da bi graditev tesnih in učinkovitih odnosov s sosednjimi državami morala ostati prednostna naloga v zunanjepolitičnem programu Unije; poudarja, da so potrebne okrepljene finančne zaveze, da bi se Unija lahko soočila z glavnimi izzivi, ki so podpora prehodu v demokracijo in njenemu utrjevanju, dobro upravljanje, človekove pravice, in velikimi pričakovanji, ki izhajajo iz te moralne odgovornosti; obenem meni, da je bolj usmerjena poraba sredstev vsaj tako pomembna kot ravni financiranja; zato poziva k okrepitvi pogojevanja pri programih pomoči EU, da bi izboljšali demokratični razvoj in dobro proračunsko upravljanje, zmanjšali stopnjo korupcije ter uveljavili možnost pregledne, učinkovite in odgovorne porabe podpore EU;

121. ugotavlja, da se EU približuje novi širitvi, zlasti proti zahodnemu Balkanu; zahteva, da naslednji večletni finančni okvir upošteva stroške prihodnjih širitev, zlasti z ustreznim financiranjem instrumenta predpristopne pomoči; meni, da mora instrument predpristopne pomoči dati prednost podpori potrebnim izboljšavam v državah kandidatkah, da bodo te izpolnile pravni red EU, in olajšati uporabo sredstev EU, predvsem za civilno družbo, socialne partnerje, manjšine, nevladne organizacije, kulturno dediščino ter lokalne in regionalne organe;

Sreda, 8. junij 2011

122. poudarja, da mora Unija hitro prilagoditi svojo politiko do držav v vzponu in z njimi razviti nova strateška partnerstva; poziva Komisijo, naj v zvezi s tem predlaga instrument politike, usmerjen v dejavnosti, ki niso povezane z uradno razvojno pomočjo, temveč sodijo na področja vzajemnega interesa;

123. meni, da je spričo rastočih svetovnih izzivov ter splošne odgovornosti Unije, zlasti ob trenutnih političnih dogodkih v arabskem svetu, nujno treba prestrukturirati zunanje finančne instrumente EU; zato zagovarja prenovu in bolj strateško uporabo zunanjih instrumentov ter v sodelovanju s partnerskimi državami razvoj novih oblik mehanizmov sodelovanja in zagotavljanja, da bi okrepili vpliv in prepoznavnost zunanjega delovanja EU ter dosegli splošni cilj večje skladnosti in povezanosti zunanjega delovanja EU; poudarja, da mora naslednji večletni finančni okvir podpirati skladnost politik, na primer tako, da zagotavlja, da politike in odhodki EU za kmetijstvo, ribištvo, trgovino in energijo niso neposredno v nasprotju s cilji razvojne politike;

Odzivanje na krizne razmere

124. ponovno poudarja, da sta preprečevanje kriz in njihovo upravljanje glavni prednostni nalogi EU; zato poudarja, da je treba v zvezi s tem zagotoviti učinkovite in ustrezno financirane instrumente; meni, da obstoječi instrument za stabilnost ostaja pomembno sredstvo za takojšnji odziv Unije na krizne razmere, vendar bi bilo treba večji poudarek nameniti dolgoročnejšim preventivnim ukrepom, vključno z vzpostavljanjem miru in preprečevanjem sporov, in sicer prek bolj odzivnih geografskih programov;

125. meni, da igra humanitarna pomoč ključno vlogo v zunanjih odnosih EU; ugotavlja, da naravne nesreče postajajo pogostejše ter imajo bolj uničujoče posledice, medtem ko bodo spori postajali pogostejši zaradi boja za vire, na primer energijo, vodo in surovine; poudarja, da je treba zagotoviti ustrezna proračunska sredstva za instrument za humanitarno pomoč in rezervo za nujno pomoč, da bi se izognili letnim *ad hoc* zahtevam Evropske komisije po dodatnih sredstvih; meni, da bi ta proračun moral ostati neodvisen, da bi zagotovil nevtralnost humanitarne pomoči – ločeno od drugih (npr. geopolitičnih) vidikov ali interesov;

Uprava

126. meni, da so kakovostne javne uprave tako na ravni Unije kot na nacionalnih ravneh bistveni element za doseganje strateških ciljev, določenih v strategiji Evropa 2020; poziva Komisijo, naj predstavi jasno analizo upravnih odhodkov po letu 2013, ki bo ustrezno upoštevala prizadevanja za konsolidacijo javnih financ, nove naloge in pristojnosti, ki jih Uniji daje Lizbonska pogodba, ter izboljšanje učinkovitosti, ki bo izhajalo iz optimalne uporabe človeških virov, zlasti s prerazporeditvijo in novimi tehnologijami;

127. poudarja, da bi v tako analizo morala biti vključena preiskava možnih sinergij in, zlasti, prihrankov, med drugim s prestrukturiranjem, dodatnim medinstitucionalnim sodelovanjem, pregledom metod dela v vsaki instituciji in organu, boljšim ločevanjem nalog institucij in agencij, upoštevanjem srednje- in dolgoročnih finančnih posledic nepremičninske politike, pokojninskih sistemov in drugih področij zakonskih določb za zaposlene v institucijah EU; meni, da ta analiza lahko pokaže, da obstaja prostor za zmanjšanje celotnega upravnega proračuna EU brez ogrožanja visoke kakovosti, uspešnosti in privlačnosti javne uprave EU;

128. opozarja na velike prihranke, ki bi jih lahko zagotovili z enim samim sedežem Evropskega parlamenta;

Sreda, 8. junij 2011

Del IV: Organizacija in struktura finančnega okvira

Struktura, ki odraža prednostne naloge

129. meni, da bi morala struktura naslednjega večletnega finančnega okvira omogočiti tako kontinuiteto načrtovanja kot prilagodljivost znotraj razdelkov in med njimi in se izogniti spodrsrljajem obstoječega večletnega finančnega okvira, zlasti kar zadeva primanjkljaj v podrazdelku 1a "Konkurenčnost za rast in zaposlovanje", podrazdelku 3b "Državljanstvo" in razdelku 4 "Zunanji odnosi"; meni, da bi morala struktura večletnega finančnega okvira povečati prepoznavnost političnih in proračunskih prednostnih nalog EU za evropske državljane; v zvezi s tem vztraja, da se je treba izogniti neutemeljenim velikim spremembam ter utrditi in izboljšati obstoječo strukturo;

130. ponovno poudarja, da bi strategija Evropa 2020 morala biti glavna referenca politik za naslednji večletni finančni okvir; zato meni, da bi struktura morala odražati razsežnosti strategije Evropa 2020 v zvezi s pametno, trajnostno in vključujočo rastjo ter jim zagotoviti politično prepoznavnost; zato predlaga novo strukturo, v kateri bodo v enem razdelku združene vse notranje politike z naslovom "Evropa 2020";

131. predlaga, da se znotraj razdelka za strategijo Evropa 2020 vzpostavijo štirje podrazdelki za povezane politike, kar bi moralo spodbujati tudi boljše sinergije pri njihovem usklajevanju in izvajanju; zato predlaga podrazdelek, ki obsega politike, povezane z znanjem; drugi podrazdelek, namenjen kohezijski politiki, ki odraža njeno horizontalno naravo in prispevek k vsem ciljem strategije Evropa 2020, kot tudi socialni politiki; tretji podrazdelek, ki obsega politike, povezane z vzdržnostjo in učinkovitostjo rabe virov; in četrti podrazdelek za državljanstvo, ki bi podrazdelka 3a (državljanstvo) in 3b (politike svobode, varnosti in pravice) trenutnega večletnega finančnega okvira združil v enotni podrazdelek glede na pretekle težave, ki so se pojavile, kadar se je več majhnih programov združilo v majhnem podrazdelku;

132. meni, da bi moral naslednji večletni finančni okvir v razdelku "Evropa 2020" omogočiti ločene obračunske enote za velike projekte, ki so strateškega pomena za Unijo; meni, da bi moral biti v proračunu EU določen dolgoročni prispevek za te projekte, da bi zagotovili kontinuiteto njihovega načrtovanja in organizacijsko stabilnost; meni, da se dodatna sredstva, ki bi utegnila biti potrebna za te projekte, ne smejo iskati na račun manjših uspešnih projektov, ki se financirajo iz proračuna EU;

133. meni, da je glede na povezani značaj strategije Evropa 2020 in z namenom zagotoviti ustrezno usklajenost proračunskih sredstev s postopnim razvojem strategije bistveno, da se zagotovi višja stopnja prilagodljivosti med štirimi podrazdelki strategije Evropa 2020;

134. opozarja na težave, ki se pojavijo, če je več manjših programov združenih znotraj majhnega podrazdelka; zato predlaga, da se podrazdelka 3a (državljanstvo) in 3b (politike svobode, varnosti in pravice) iz večletnega finančnega okvira 2007–2013 združita v enotni podrazdelek;

135. poziva k ohranitvi razdelka za zunanje politike;

136. poziva k ohranitvi razdelka za upravo;

137. poziva k oblikovanju "skupne rezerve večletnega finančnega okvira", namenjene vsem razdelkom pod skupno zgornjo mejo večletnega finančnega okvira in nad ločenimi razpoložljivimi razlikami vsakega razdelka, ki se uporabljajo v okviru letnega proračunskega postopka; meni, da bi takšna rezerva morala prejeti neporabljene rezerve kot tudi zapadle ali neporabljene odobritve (za prevzem obveznosti in za plačila) iz predhodnega proračunskega leta;

Sreda, 8. junij 2011

138. poleg tega meni, da je za izboljšanje preglednosti in vidnosti treba uporabiti dodatno "rezervo", ki bo pod zgornjo mejo lasnih sredstev in nad zgornjo mejo večletnega finančnega okvira, da se vključijo tveganja neplačil, povezanih z garancijami za posojila evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo in instrumenta za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic, ki niso članice euroobmočja, kot tudi morebitnega posredovanja proračuna EU v okviru evropskega mehanizma za stabilnost po letu 2013;

139. poziva Komisijo, naj v prilogi k proračunu EU navede vse odhodke EU, ki – po medvladnem postopku – nastanejo zunaj proračuna EU; meni, da bodo te letno posredovane informacije dale celotno sliko o vseh naložbah, o katerih se države članice dogovorijo na ravni EU;

140. meni, da bi proračun EU moral jasno določiti – morebiti z aneksom – vse naložbe na vseh področjih politik EU, ki izhajajo iz različnih delov proračuna EU; obenem meni, da bi morala Komisija zagotoviti tudi oceno naložbenih potreb, ki so predvidene za celotno trajanje programskega obdobja;

141. odločno poziva Komisijo, naj v osnutek proračuna, ko ga bo posredovala proračunskemu organu EU, vključi podrobne informacije o prihodkovni strani proračuna EU; ugotavlja, da je skupna predstavitev prihodkovne in odhodkovne strani proračuna dejansko standardna praksa za vse nacionalne proračune; je trdno prepričan, da bo na ta način zagotovljena trajna razprava o sistemu financiranja Unije, hkrati pa v celoti priznava, da proračunski organ trenutno nima nobene pristojnosti za predlaganje sprememb tega dela proračuna;

142. zato za naslednji večletni finančni okvir predlaga naslednjo strukturo:

1. Evropa 2020

1a. Znanje za rast

Vključuje politike na področju raziskav in inovacij, izobraževanja in vseživljenjskega učenja ter politike notranjega trga.

1b. Kohezija za rast in zaposlovanje

Vključuje kohezijsko (ekonomsko, socialno in teritorialno) in socialno politiko.

1c. Upravljanje naravnih virov in trajnostni razvoj

Vključuje kmetijsko, ribiško, okoljsko, podnebno, energetske in prometno politiko ter politiko razvoja podeželja.

1d. Državljanstvo, svoboda, varnost in pravica

Vključuje kulturno, mladinsko in komunikacijsko politiko ter politike temeljnih pravic, svobode, varnosti in pravice.

2. Globalna Evropa

Vključuje zunanje delovanje, sosedsko in razvojno politiko.

3. Uprava

PRILOGA

Sreda, 8. junij 2011

Odzivanje na spremenljive okoliščine: prilagodljivost

143. ponovno poudarja svoje stališče, vključeno v resoluciji Parlamenta z dne 25. marca 2009 o vmesnem pregledu finančnega okvira 2007–2013 ⁽¹⁾, da je večja prilagodljivost znotraj razdelkov in med njimi absolutno potrebna za zmožnosti delovanja Unije, ne samo za soočanje z novimi izzivi, ampak tudi za olajšanje postopka sprejemanja odločitev znotraj institucij;

Vmesni pregled

144. poudarja, da je, če je obdobje večletnega finančnega okvira daljše od 5 let, potreben obvezen vmesni pregled, ki omogoča kvantitativno in kvalitativno analizo in oceno stanja delovanja večletnega finančnega okvira; poudarja, da bi v prihodnosti vmesni pregled moral postati pravno zavezujoča obveznost, vključena v uredbo o večletnem finančnem okviru, s posebnim postopkom, ki zajema tudi zavezujoč časovni raspored ter zagotavlja polno vključenost Parlamenta v njegovi vlogi zakonodajnega in proračunskega organa; poudarja, da bi bilo treba, če bi bila s pregledom ugotovljena neustreznost zgornjih meja za preostanek obdobja, zagotoviti resnično možnost za njihovo revizijo;

Revizija zgornjih meja

145. vztraja, da je stopnja prilagodljivosti, ki jo dejansko zagotavlja mehanizem za revizijo, odvisna od postopka njegovega izvajanja, in meni, da se sooča s splošno nenaklonjenostjo Sveta njegovi uporabi; meni, da je bistveno – če naj prilagajanje zgornjih meja odhodkov ostane realistična možnost –, da je v prihodnjih mehanizmih za revizijo predviden poenostavljen postopek za spremembe do dogovorjene mejne vrednosti; poleg tega poziva k ohranitvi možnosti zvišanja skupne zgornje meje večletnega finančnega okvira;

Zagotavljanje zadostnih rezerv in prilagodljivosti pod zgornjimi mejami

146. poudarja, da je pomembno, da se za vsak razdelek zagotovijo zadostne rezerve; se je z zanimanjem seznanil s predlogom Komisije, da se določi fiksni odstotek za rezerve; vendar meni, da bi ta možnost lahko zagotovila boljšo prilagodljivost le, če bi bile prihodnje zgornje meje postavljene dovolj visoko, da bi dopuščale takšen dodaten manevrski prostor;

147. poudarja, da bi bilo prilagodljivost pod zgornjimi mejami treba okrepiti na vse možne načine, ter pozdravlja predloge Komisije v pregledu proračuna, in sicer:

148. meni, da je pomembno ohraniti možnost razporejanja sredstev na začetek ali konec programskega obdobja znotraj posameznega razdelka večletnega okvira, da se omogoči proticiklično delovanje in smiselno odzivanje na hujše krize; meni, da obstoječi sistem prilagodljivosti za zakonodajne akte v obstoječem večletnem finančnem okviru deluje dovolj dobro; zato poziva, naj se mejna vrednost prilagodljivosti 5 % nad ali pod zneski, določenimi s postopkom soodločanja, v naslednjem večletnem finančnem okviru ohrani;

149. je prepričan, da bi se neporabljene rezerve ter zapadla in neporabljena sredstva (sredstva za prevzem obveznosti in za plačila) iz proračuna za določeno leto morala prenesti v naslednje leto ter predstavljati skupno rezervo večletnega finančnega okvira za različne razdelke glede na njihove ocenjene potrebe; zato meni, da bi se denar, dodeljen v proračun EU, moral porabiti samo v tem okviru in se ne bi smel vračati državam članicam, kot se trenutno dogaja;

150. poleg tega meni, da mora te predloge dopolnjevati možnost prilagodljivosti prerazporeditev, da bi se sredstva v danem letu lahko prenašala med razdelki, in večja prilagodljivost med podrazdelki;

⁽¹⁾ UL C 117 E, 6.5.2010, str. 95.

Sreda, 8. junij 2011

151. poudarja, da mora biti postopek sprejemanja odločitev zasnovan tako, da omogoča učinkovito uporabo teh instrumentov;

Mehanizmi prilagodljivosti

152. meni, da je bistveno, da se ohranijo posebni instrumenti (instrument prilagodljivosti, Evropski sklad za prilagajanje na globalizacijo, Solidarnostni sklad Evropske unije, rezerva za nujno pomoč), ki jih je mogoče začasno vključiti, in da se jih izboljša z nadaljnjim poenostavljanjem njihove uporabe in zagotavljanjem zadostnih sredstev zanje, pa tudi z možnostjo oblikovanja novih instrumentov v prihodnosti; poudarja, da mora vključevanje takih dodatnih virov financiranja spoštovati metodo Skupnosti;

153. meni, da je Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji uspešen pri zagotavljanju solidarnosti in podpore EU delavcem, ki so izgubili delo zaradi negativnih učinkov globalizacije ter globalne finančne in gospodarske krize, zato bi ga bilo treba ohraniti tudi v novem večletnem finančnem okviru; vendar meni, da so postopki za izvajanje podpore sklada preveč zamudni in zapleteni, poziva Komisijo, naj predlaga načine, kako te postopke v prihodnje poenostavi in skrajša;

154. meni, da je bil instrument prilagodljivosti, ki je bil med mehanizmi prilagodljivosti izrabljen v največji meri, bistven za zagotavljanje dodatne prilagodljivosti; predlaga občutno zvišanje začetnega zneska za instrument prilagodljivosti z nadaljnjimi letnimi zvišanji v obdobju večletnega finančnega okvira ter ohranitev možnosti, da se del neporabljenega letnega zneska prenese do leta $n+2$;

155. ugotavlja, da so bila v zadnjih letih sredstva za soočanje z nujnimi naravnimi nesrečami in humanitarnimi katastrofami nezadostna; zato poziva k občutnemu povečanju sredstev za rezervo za nujno pomoč ter k možnosti večletne vključitve tega instrumenta;

Trajanje večletnega finančnega okvira

156. poudarja, da bi odločitev o trajanju naslednjega večletnega finančnega okvira morala najti pravo ravnovesje med stabilnostjo za programske cikle in izvajanjem posameznih politik ter trajanjem političnih ciklusov institucij – zlasti tistih v Evropski komisiji in Evropskemu parlamentu; opozarja, da daljše obdobje zahteva večjo prilagodljivost;

157. meni, da je petletni cikel popolnoma v skladu z željo, ki jo je izrazil Parlament, da je treba trajanje večletnega finančnega okvira kar najbolj uskladiti s trajanjem političnih ciklusov institucij, in sicer zavoljo demokratične odgovornosti; vendar je zaskrbljen, da je petletni cikel morda na tej stopnji prekratek za politike, za katere je potrebno dolgoročneje načrtovanje (tj. kohezija, kmetijstvo, vseevropska omrežja) in se ne bi skladal z zahtevami življenjskega ciklusa načrtovanja in izvajanja teh politik;

158. ugotavlja, da bi desetletni večletni finančni okvir, ki ga je v pregledu proračuna predlagala Komisija, lahko zagotovil veliko stabilnost in predvidljivost za obdobje finančnega načrtovanja, vendar bo, ker bi bile skupne zgornje meje in temeljni pravni instrumenti določeni za deset let, povečal togost večletnega finančnega okvira in zelo otežil prilagajanje novim razmeram; vendar meni, da bi cikel 5+5 lahko predvideli le, če bi bil s Svetom dosežen in v uredbo o večletnem finančnem okviru vključen dogovor o največji stopnji prilagodljivosti, vključno z obveznim vmesnim pregledom;

Sreda, 8. junij 2011

159. meni, da je najboljša prehodna rešitev za naslednji večletni finančni okvir do leta 2020 sedemletni cikel, saj bi ta lahko zagotovil večjo stabilnost z zagotavljanjem kontinuitete programov v daljšem obdobju in vzpostavil jasno povezavo s strategijo Evropa 2020; vendar poudarja, da so za vse možnosti za trajanje naslednjega večletnega finančnega okvira potrebna zadostna finančna sredstva ter ustrezna in s sredstvi dobro podprta prilagodljivost znotraj in izven okvira, da bi se izognili težavam, ki so se pojavile v obdobju 2007–2013;

160. meni, da odločitev o novem sedemletnem večletnem finančnem okviru ne bi smela izključiti možnosti odločitve za petletno ali 5+5 obdobje po letu 2021; ponavlja svoje prepričanje, da bo uskladitev finančnega načrtovanja z mandatom Komisije in Evropskega parlamenta okrepila demokratično odgovornost, dolžnost in legitimnost;

DEL V: Usklajevanje ambicij s sredstvi: povezava med odhodki in reformo financiranja EU

Zadostna proračunska sredstva

161. se v celoti zaveda težkih fiskalnih prilagoditev, ki potekajo v nacionalnih proračunih številnih držav članic in ponovno poudarja, da bi morala biti vodilna načela proračuna EU bolj kot kdaj koli prej doseganje evropske dodane vrednosti in zagotavljanje dobrega finančnega poslovanja, učinkovitosti, uspešnosti in smotrnosti.

162. poudarja, da ne glede na možne prihranke, proračun EU pri svoji trenutni ravni 1 % BND ne more zapolniti finančne vrzeli, ki je posledica dodatnih potreb po financiranju, ki izhajajo iz Pogodbe in obstoječih političnih prednostnih nalog ter obveznosti EU, kot so:

- doseganje glavnih ciljev Evropa 2020 na področju zaposlovanja, raziskav in razvoja, podnebja in energije, izobraževanja in izkoreninjenja revščine;
- povečanje porabe za raziskave in inovacije s trenutnih 1,9 % BDP na 3 % BDP, kar pomeni povečanje v višini približno 130 milijard EUR na področju javne in zasebne porabe letno;
- potrebna vlaganja v infrastrukturo;
- bistveno popolno in pregledno izračunano financiranje velikih projektov, ki jih je sprejel Svet, na primer ITER, Galileo in evropska vesoljska politika;
- dodatna proračunska sredstva – ki jih še ni mogoče količinsko opredeliti – na področju skupne zunanje in varnostne politike, vključno z Evropsko službo za zunanje delovanje in evropsko sosedsko politiko;
- potrebe po dodatnih sredstvih, povezane s prihodnjo širitvijo EU;
- financiranje obstoječega evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo in evropskega mehanizma za stabilnost po letu 2013, da bi območju evra in EU zagotovili fiskalno stabilnost, potrebno za izhod iz krize državniskega dolga;
- finančna prizadevanja, povezana z doseganjem razvojnih ciljev tisočletja, da bi za razvojno pomoč porabili 0,7 % BND, torej približno 35 milijard EUR na leto dodatno k trenutni porabi v višini 0,4 % BND;
- zaveze, ki izhajajo iz dogovorov iz København in Cancuna, s katerimi se želi pomagati državam v razvoju pri boju s podnebnimi spremembami in prilagajanju na njihove učinke, ki bi morale biti nove ter dopolnjevati zaveze v okviru razvojnih ciljev tisočletja ter do leta 2020 znašati do 100 milijard dolarjev letno, od katerih bi približno tretjino morala nositi EU;

Sreda, 8. junij 2011

163. je zato trdno prepričan, da zamrznitev naslednjega večletnega finančnega okvira na ravni iz leta 2013, ki jo zahtevajo nekatere države članice, ni realna možnost; poudarja, da tudi če bi povečali raven sredstev naslednjega večletnega finančnega okvira za 5 % v primerjavi z letom 2013 ⁽¹⁾, se za doseganje dogovorjenih ciljev Unije, za obveznosti in za načelo solidarnosti Unije lahko nameni le omejen finančni prispevek; zato je prepričan, da je treba za naslednji večletni finančni okvir nameniti vsaj 5 % več sredstev; poziva Svet, naj, če se ne strinja s tem pristopom, jasno opredeli, katere od njegovih političnih prednostnih nalog ali projektov je mogoče povsem opustiti, kljub njihovi dokazani evropski dodani vrednosti;

164. ponovno poudarja, da brez zadostnih dodatnih sredstev v večletnem finančnem okviru po letu 2013 Unija ne bo mogla izpolniti obstoječih prednostnih nalog politik, ki so povezane s strategijo Evropa 2020, in novih nalog iz Lizbonske pogodbe, kaj šele da bi se odzivala na nepredvidene dogodke;

165. ugotavlja, da se zgornja meja za lastna sredstva ni spremenila vse od leta 1993; meni, da zgornja meja za lastna sredstva lahko zahteva nekatere postopne prilagoditve, saj države članice zaupajo več pristojnosti Uniji in zanjo določajo več ciljev; meni, da medtem, ko trenutna zgornja meja za lastna sredstva, ki je bila v Svetu ⁽²⁾ soglasno določena, zagotavlja zadosten proračunski manevrski prostor za soočanje z najnujnejšimi izzivi Unije, to še vedno ne bo zadosti za to, da bi proračun EU postal pravo orodje za evropsko gospodarsko upravljanje ali za pomemben prispevek k vlaganju v strategijo EU 2020 na ravni EU;

Preglednejši, enostavnejši in pravičnejši sistem financiranja

166. opozarja, da se v skladu z Lizbonsko pogodbo "brez vpliva na druge prihodke proračun v celoti financira iz lastnih sredstev"; poudarja, da način, kako se je sistem lastnih sredstev razvijal in prava lastna sredstva postopno nadomestil s tako imenovanimi "nacionalnimi prispevki", nesorazmerno poudarja neto razlike med prihodki in odhodki držav članic in tako nasprotuje načelu solidarnosti EU ter slabi evropski skupni interes in v veliki meri zanemarja evropsko dodano vrednost; opozarja, da to stanje v praksi pomeni, da na velikost proračuna vplivajo finančne razmere posameznih držav članic kot tudi njihov odnos do EU; zato odločno poziva k poglobljeni reformi sredstev EU, da bi tako financiranje proračuna EU uskladili z duhom in zahtevami Pogodbe;

167. meni, da je glavni cilj reforme doseči bolj neodvisen, pravičnejši, preglednejši, enostavnejši in bolj nepristranski finančni sistem, ki bi ga državljani lahko bolje razumeli in bi lahko jasneje prispevali k proračunu EU; v tem smislu poziva k odpravi obstoječih rabatov, izjem in popravilnih mehanizmov; je prepričan, da je uvedba enega ali več virov pravih lastnih sredstev za Unijo za nadomestitev sistema, ki temelji na BND, nujna, če želi Unija končno imeti proračun, s katerim lahko bistveno prispeva k finančni stabilnosti in gospodarski oživitvi; opozarja, da je treba vsako spremembo lastnih sredstev izvesti ob upoštevanju fiskalne suverenosti držav članic; s tem v zvezi vztraja, da bi Unija morala neposredno zbirati svoja lastna sredstva, neodvisno od nacionalnih proračunov;

⁽¹⁾ Raven 2013: 1,06 % BND; raven 2013 + 5 %: 1,11 % BND; oboje v sredstvih za prevzem obveznosti v stalnih cenah za leto 2013. Številke temeljijo na domnevi sedemletnega večletnega finančnega okvira z uporabo naslednjih načrtov prihodkov in odhodkov ter napovedi Komisije:

— napoved GD BUDG iz maja 2011 glede BND za leto 2012: 13 130 916,3 milijonov EUR (cene iz leta 2012);

— napoved GD ECFIN iz januarja 2011 glede nominalne rasti BND za 1,4 % za obdobje 2011–2013 in 1,5 % za obdobje 2014–2020.

Opomba: številke se lahko spremenijo zaradi spremembe načrta prihodkov in odhodkov ter napovedi Komisije, prav tako zaradi spremembe uporabljenega referenčnega leta in vrste cen (tekoče ali stalne).

⁽²⁾ 1,23 % celotnega BND držav članic za sredstva za plačila in 1,29 % za sredstva za prevzem obveznosti.

Sreda, 8. junij 2011

168. poudarja, da prestrukturiranje sistema lastnih sredstev kot takega ni povezano z velikostjo proračuna EU, ampak z iskanjem učinkovitejše kombinacije sredstev za financiranje sprejetih politik in ciljev EU; poudarja, da uvedba novega sistema ne bi smela povečati skupnega davčnega bremena za državljane, ampak bi morala zmanjšati obremenitev nacionalnih proračunov;

169. poudarja, da je Evropski parlament edini parlament, ki ima besedo na odhodkovni, ne pa tudi na prihodkovni strani; zato poudarja nujno potrebo po demokratični reformi sredstev EU;

170. je seznanjen z morebitnimi novimi lastnimi sredstvi, ki jih je predlagala Komisija v sporočilu o pregledu proračuna (obdavčitev finančnega sektorja, dražbe v okviru sistema trgovanja z emisijami toplogrednih plinov, dajatev EU na zračni promet, DDV, energetske davek, davek od dobička pravnih oseb); pričakuje sklepe analize učinka teh možnosti, skupaj s študijo o izvedljivosti različnih možnosti za davek EU na finančne transakcije, ki bi morala preučiti tudi ustrezne mehanizme za zbiranje z namenom, da Komisija do 1. julija 2011 predstavi zakonodajni predlog;

171. meni, da bi davek na finančne transakcije lahko predstavljal velik prispevek finančnega sektorja h kritju gospodarskih in socialnih stroškov krize in k vzdržnosti javnih financ; je mnenja, da bi davek na finančne transakcije tudi lahko delno prispeval k financiranju proračuna Unije kot tudi k zmanjšanju prispevkov držav članic na podlagi BND in da bi morala Unija dati zgled na področju prenosa finančnih sredstev v davčne oaze;

Del VI: Nemotenemu in učinkovitemu postopku medinstitucionalnih pogajanj naproti

172. opozarja, da je na podlagi Lizbonske pogodbe za sprejetje večletnega finančnega okvira v Svetu, ki ga ta sprejme s soglasjem, potrebna odobritev Parlamenta, ki jo ta sprejme z večino svojih članov;

173. poudarja stroge zahteve v zvezi z večino tako v Parlamentu kot tudi v Svetu in opozarja, da je treba določbo Pogodbe iz člena 312(5) PDEU v celoti izkoristiti, kar zahteva, da Parlament, Svet in Komisija sprejmejo vse potrebne ukrepe v celotnem postopku za sprejetje večletnega finančnega okvira; ugotavlja, da to na institucije izrecno nalaga dolžnost izvajanja posvetovanj, da se najde sporazum o besedilu, h kateremu bo Parlament dal svojo odobritev; poleg tega poudarja, da če do konca leta 2013 ne bo sprejet večletni finančni okvir, se zgornje meje in druge določbe za leto 2013 podaljšajo vse dokler se ne sprejme nov večletni finančni okvir;

174. pozdravlja zavezo predsedstev Sveta⁽¹⁾, da bodo zagotovila odprt in konstruktiven dialog ter sodelovanje s Parlamentom v celotnem postopku sprejetja prihodnjega večletnega finančnega okvira, ter potrjuje svojo pripravljenost za tesno sodelovanje s Svetom in Komisijo, popolnoma v skladu z določbami Lizbonske pogodbe, v tem pogajalskem procesu;

175. zato poziva Svet in Komisijo, naj spoštujeta Pogodbo in si prizadevata za hiter dogovor s Parlamentom o praktični metodi dela za proces pogajanj o večletnem finančnem okviru; ponovno poudarja povezavo med reformo prihodkov in reformo odhodkov ter zato zahteva trdno zavezo Sveta, da bo v kontekstu pogajanj o večletnem finančnem okviru razpravljal o predlogih o novih lastnih sredstvih;

⁽¹⁾ Pismo predsednika vlade Yvesa Letermeja predsedniku Buzeku z dne 8. decembra 2010.

Sreda, 8. junij 2011

176. zahteva, da se na ravni EU začne obsežna javna razprava o namenu, področju uporabe in usmeritvi večletnega finančnega okvira Unije in o reformi njenega sistema prihodkov; predlaga zlasti, da se skliče konferenca v obliki konvencije o prihodnjem financiranju Unije, ki mora vključevati poslance Evropskega parlamenta in poslance nacionalnih parlamentov;

*

* *

177. naroči svojemu predsedniku, naj posreduje to resolucijo Svetu, Komisiji ter drugim zadevnim institucijam in organom kot tudi nacionalnim vladam in parlamentom držav članic.
